

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—,
polletno Din 16.—, četrt-
letno Din 9.—, inozemstvo
Din 64.—, — Poštno-žekovni
račun 10.603.

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška cesta 5

Telefon interurban 113.

Cena inseratom: cela
stran Din 2000.—, pol stra-
ni Din 1000.—, četrt strani
Din 500.—, 1/8 strani Din 250.—,
1/16 str. Din 125.—, Mali opla-
si vsaka beseda Din 1.20.

Ali so nemčurji narodna manjšina?

V sedanjem času se posebno veliko piše o narodnih manjšinah. Skoraj v vsaki državi živi še kak mali del drugega večjega naroda, ki se smatra za manjšino in upravičeno zahteva od države pravice in pogoje za svoj obstanek. Velike države nikakor ne kažejo volje, dati narodnim manjšinam, kar jim pristojno po božji in človeški postavi za njih obstanek. Zatirajo jih, ali na nasilen in vnebovpijoč način, ali pa bolj tiho, zvijačno in prikrito. Tako politiko vodita proti slovenski manjšini Italija v Primorju in z Nemčijo zvezana Avstrija na Koroškem. Pač pa zahtevajo velike države za pripadnike svojega naroda, ki žive v malih državah, da jim morajo iste v vseh zahtevah ustreči; jim dati ne samo možnost obstanka, ampak tudi razmaha in množenja, kakor so bili navajeni v predvojnem času.

Med države z narodnimi manjšinami spada tudi naša Jugoslavija. Imamo madžarsko, nemško in rumunsko narodno manjšino. Izmed vseh najbolj nenasitna je nemška manjšina. Ne mislimo na Nemce v Vojvodini in na Kočevskem; izvzamemo tudi peščico pravih Nemcev v Mariboru, Ptuju in Celju, pač pa se hočemo pošteno pomeniti z »Nemci« po ostalih mestih, trgih in vaseh na bivšem Spodnjem Štajerskem.

Iz kakšnega materiala se rekrutirajo spodnještajerski Nemci, je »Slovenski Gospodar« že pred več kot enim letom obširno poročal. Vsi dobro vemo, da so to sinovi slovenskih staršev, ki so svoj jezik in narodnost zavrgli. Kakšen »nemek« je za božjo voljo tak človek, ki se mora v pogovoru z očetom ali materjo posluževati slovenskega jezika!? Zato jih tudi ne imenujemo Nemce, ker se bojimo, da bi s tem žalili prave in pristne Nemce, če bi jim podtikali tako blago. Kličemo jih že od nekdanj: nemčurje ali nemškutarje.

Nemčurji niso nobena narodna manjšina in vsled tega ne morejo zahtevati od države kakoršnihkoli narodnih pravic. Kar je smrdljiva snet na zlatem pšeničnem klasu, ali na lepo zelenem koruznem stebelu kepa ostudnega, črno sivega blata, to je nemčurstvo na zdravem telesu slovenskega naroda. Kakor mora bolnik, ki ima na životu polno gnojnih oteklin, takoj k zdravniku, če

noče, da se mu kri zastrupi in ga ugnobi, enako moramo proti nemčurjem ob pravem času odločno in resno nastopiti. Tu niso na mestu mehke, ampak železne rokavice. Nemčurji niso nevarni samo nam Slovencem, lahko postanejo v doglednem času nevarni za državo samo. Le odprimo oči in poglejmo! Veliko vojaščini podvrženih fantov, ki niso marali služiti v jugoslovanski vojašnici, so pobegnili kot zajci čez mejo v Nemško Avstrijo. Ob priliki raznih pomilostitev so tiho kakor kače prilezli nazaj. Do malega vse take dezertarje najdemo združene v nemčurških skupinah.

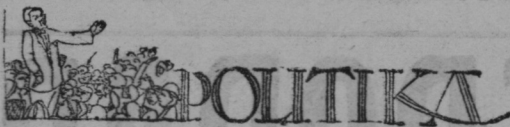
Ko se je ob razpadu Avstrije zrušil vsenemški most do Trsta, so bili nemčurji iz Slovenije popolnoma obupani. »Vse je šlo k vragu, tu nam ni več obstanka!« so govorili med seboj. Vezali so cule in si polnili torbe; mislili smo, zdaj in zdaj se bodo zbasali čez plot severne meje. Pa so si premislili. Ko so videli, da Slovenci svojega »barbarizma« ne kažemo proti njim na tak način, kakor koroški »hakenkrajclerji« svojo »kulturo« proti ondotnim Slovencem, so lepo ostali vsak na svojem mestu. Niti najmanj jim ni bilo ogroženo ne življenje, ne premoženje. Namesto, da bi bili zadovoljni v novi slovanski državi, kjer jim — razen javnega hajlanja — ničesar ne manjka, postajajo čedalje bolj objestni in večkrat smo že čitali v časopisih iz raznih krajev pritožbe proti nemčurški drznosti in oholosti.

Slovenci smo vse premehke in premalomarne duše. Svojo narodno zavest in prepričanje smo znali povdarjati in braniti v nekdanji Avstriji, ko sta nas neprestano privijali dunajska in graška vlada. Sedaj se nam kaj takega ni več bati, zato pa smo narodno otopeli in ohromeli, da nam je že vse eno, kaj se godi med nami, ali ima slovenski ali nemški smoter. Imamo narodnjake, ki si vpričo nemčurškega bogatina, v nemčurški trgovini ali gostilni ne upajo po slovenski ziniti; rajši krešejo po nemško. S tem nevede kažejo na eni strani svojo puhlost; na drugi pretirano ponižnost. Nemčurji vse to vidijo, greben jim raste in le vsled naše krivde je mogoče, da se pripeti kaj takega, kar se je zgodilo pred kratkim v nekem kraju, kjer je kmetijska poruž-

nica priredila poduk o umni živinoreji. Kot govornik je nastopil tudi mlad tamošnji posestnik in začel govoriti v — nemškem jeziku. Mučnost je nastala v dvorani, pa ne eden izmed slovenskih udeležencev ni imel poguma, da bi bil govornika opozoril, da pač lahko govori s svojimi pajdaši nemški, ako pa hoče govoriti v imenu kmetijske podružnice, se mora poslužiti slovenskega jezika, ki ga razumejo in govorijo vsi udeleženci, od prvega do zadnjega. V ravno tistem kraju so nemčurji lansko leto zahtevali nemški poduk v šoli; v adventu jim je nemški Miklavž »na srce polagal«, naj vedno le nemški govorijo in po nemški molijo. Še zaradi pisave rodbinskih imen s slovenskim pravopisom so pošiljali proteste celo na ministrstvo. Mi seveda to vse mirno gledamo, potrpiamo in molčimo. Škoda, da nam ni dano videti in slišati, kako se nam nemčurji rogajo in posmehujejo, kadar so zbrani sami med seboj; mogoče bi nas to vsaj nekoliko zdramilo.

Nemčurji gredo polagoma, a vztrajno na tisto pot, po kateri so hodili v nekdanji Avstriji. Takrat jim je moralo vse, bodisi kmetijska podružnica, po žarna bramba, olupševalno ali telovadno društvo služiti v prvi vrsti za okrepitev in razširjanje nemštva. To staro metodo hočejo nemčurji zopet uvesti in če se Slovenci ne bomo odločno postavili v bran, utegne ta plevel roditi za nas strupen in grenek sad. Slovensko časopisje vseh strank bi moralo redno opozarjati na vse zvijačne in Slovencem škodljive korake nemčurjev. Našo vlado opozarjamo, da posveča neprestano vso skrb naši severni meji, kajti nezanesljiv vojak v trdnjavi je veliko nevarnejši kakor očiten sovražnik zunaj obzidja. Nemci od svoje prodirajoče politike nikdar ne bodo odnehali; nemčurji pa so njihovi najboljši zavezniki in njihova prednja straža. Nemčurstvo je termit, ki zamore tukaj na severu — ako se preveč zaplodi — občutno zgrizti in ob priliki kakega vojnega viharja nevarno poškodovati stavbo naše mlade jugoslovanske države.

Zrebanje srečk Prosvetne zveze
preloženo na 14. aprila 1929.

V NAŠI DRŽAVI.

Vlada dela priprave, da se izločijo iz posameznih ministrstev oddelki, ki ne spadajo v območje ministrstva. Nekaj ministrstev bo ukinjenih.

Državni proračun podpisan od kralja. Novi državni proračun znaša 12 milijard in 450 milijonov dinarjev. V nedeljo, dne 31. marca, je bil proračun objavljen v »Službenih Novinah« in bo stopil v veljavo s 1. aprilom. Kralj je podpisal proračun in finančni zakon dne 28. marca. Finančni zakon vsebuje samo določbe, ki se nanašajo na izvajanje proračuna.

Prijateljska pogodba med našo državo in Grško podpisana. Kakor smo že poročali, se je mudil v Beogradu te dni grški zunanji minister. Ob tej priliki je bila podpisana prijateljska pogodba med nami in Grčijo. Pogodbo bo sedaj potrdil s podpisom še naš kralj, grški parlament in bo stopila v veljavo v središču mesca aprila. V vsej grški javnosti pozdravljajo sklenitev prijateljske pogodbe med obema državama.

Načrt novega ljudskošolskega zakona. Prosvetno ministrstvo je izdelalo načrt ljudskošolskega zakona. Po tem zakonu se bo morala ljudska šola prilagoditi dejanskim potrebam. Šole bodo različne po mestih, trgih in vaseh. Po vaseh se bodo prilagodile kmetijskemu in vaškemu značaju ljudstva, v mestih pa obrti in trgovini, kjer se bodo učenci poučevali zlasti v takozvanih spretnostih. Zelo obsežno bo geometrično risanje. Na deželi naj bi imela vsaka šola večji vrt, kjer naj bi se učenci urili v gospodarstvu. Posečanje šol bo trajalo od 7. do 14. leta in pouk bo brezplačen. Treba je ustanoviti čim več šol. V vsak kraj šolo! Nove šole se bodo gradile z državnimi sredstvi. Kolkor ne bo državnih sredstev na razpolago, bodo prevzele občine stroške in sicer z dokladami. Oblastni inspektorji bodo dobili zelo velik delokrog. Verouk in versko vzgojo bodo poučevali duhovniki. Ljudskošolski zakon bo potrjen že pred letošnjim junijem in bo izpeljan v prihodnjem šolskem letu.

Radi izvoza debelih svinj iz naše države v Avstrijo so začele avstrijske obmejne oblasti s šikanami pri živinozdravniških pregledih mesa. Na podlagi trgovinske pogodbe med našo državo in Avstrijo je postavljena nižja carina za meso debelih svinj, ki so očiščene masti. Iz tega mesa izdeluje Avstrija salame in druge mesne izdelke. Sedaj hoče Avstrija naenkrat prepričati ta del našega izvoza ter zahteva, da se pusti v svinjah tudi drobovje. Nevarnost je, da se na ta način spričo šikaniranja živinozdravniških avstrijskih oblasti to naše meso popolnoma pokvari, zlasti ob letnem času. Vlada je vzela to vprašanje v razpravo, kako bi avstrijsko vlado prisilila, da bi spoštovala medsebojne pogodbe. Zato se je vršila seja gospodarskega finančnega odbora. Ministri so ugotovili, da avstrijska vlada še ni izvedla trgovinske

pogodbe. Vlada bo počakala, kedaj bo Avstrija izvedla trgovinsko pogodbo. Nato pa bo ponovno sklepala o svojih ukrepih.

Kredit za semena. Kakor poročajo listi, je odobril ministrski svet poljedelskemu ministru kredit v znesku 2 sto milijonov dinarjev za nakup spomladanskih semen. Večino semen je poljedelsko ministrstvo že nabavilo, ostane bo dospel v nekaj dnevih. Takoj nato se bo pričelo z dodeljevanjem semen, ki se bodo delila proti brezobrestnim dolžnim pismom. Dolg bo mogoče odplačevati tudi z javnimi deli, če to bilo potrebno. Popolnoma revni bodo semena c. b. brezplačno.

V TUJIH DRŽAVI.

Na Bolgarskem ima policija opravka z razkrivanjem komunistične zarote. Politična policija je izsledila široko zasnovano organizacijo, ki pripravlja vstajo v Bolgarski. Na čelu te organizacije je bil neki bolgarski komunist, ki ga policija že tri leta zamaš išče. Bival je v neki vasi poleg Sofije ter je vodil celo akcijo proti sedanjemu režimu. Njegov glavni pomočnik je bil neki Rus. Pri mnogoštevilnih hišnih preiskavah je policija našla znatne svote denarja, mnogo obtežilnega materijala in večje količine orožja in municije. V prvem hipu je bilo aretiranih pet oseb, hišne preiskave in aretacije pa se nadaljujejo. Med aretiranci je tudi mnogo visokošolcev, ki so v vojašnicah in šolah delili komunistične knjige ter revolucionarne letake, v katerih se naglašalo, da je potrebna enotna fronta proti obstoječemu režimu ter akcija za uvedbo komunistične diktature v Bolgarski.

Vodja ustašev general Jezus Aguirre, katerega so ujele vladne mehikanske čete. Takoj po zajetju 20. marca je bil od vojnega sodišča obsojen na smrt in takoj ustreljen.

Po celi Italiji se je vršilo ljudsko glasovanje ali za fašizem ali proti istemu. Volilnih upravičencev je bilo 9 milijonov 650.570. Volilo je 8 mil. 650.740 volilcev. Volilna udeležba je znašala 89.6

odstotkov. Z »da« je odgovorilo 8 mil. 506.576 volilcev, z »ne« 136.198 volilcev. Neveljavnih glasov je bilo oddanih 6824. Za italijanski fašizem je zgoraj beleženi izid več nego sijajen.

Veliki fašistovski svet bo sklican 8. aprila t. l. Ob tej priliki bo glavni poročevalec Mussolini, ki bode govoril o zaupnici, katero je prejel fašizem pri ljudskem glasovanju.

Krvave pretepe so doživeli pred durmi Gradca. Spoprijeli so se Heimwehrovci in delavci.

Francoska zbornica sprejela zakon o pripustitvi verskih družb. Dne 28. marca je bil sprejet v francoski zbornici zakon o pripustitvi osem misijonskih družb v Franciji. Večina je znašala 320 glasov proti 265. Zbornica še bo sklepala o dovoljenju frančiškanskega reda in o ureditvi državnega nadzorstva nad cerkvenimi posestvi, ki se imajo vrniti.

Bridka desetletnica. V madžarski zbornici v Budimpešti so se spominjali te dni desetletnice, ko je bilo pod predsedstvom Bele Kuna na Ogrskem proglašena delavska diktatura, koje strahovlada je trajala 120 dni. V tem času je bilo umorjenih 600 nedolžnih ljudi, oropane državne blagajne ter zaplenjeno zasebno premoženje.

Lakota in pegavica v Rusiji. Veliko pomanjkanje živeža v Rusiji se kaže od dne do dne. Akoravno so upeljali s 15. marcem krušne karte, s tem grozeče lakote niso odpravili. Razdelitev kruha se vrši po ključu: telesni delavci 800 gramov dnevno na osebo, uradniki 400 gramov, zasebniki in neorganizirani meščani sploh ne dobijo krušne karte. Ti si morajo kupovati sami kruh na trgu za dvojno ceno. Pomanjkanje soli in sladkorja je že tako občutno, da stojijo ljudje v Leningradu od jutra do večera pred trgovinami z živili. Iz cele Rusije prihajajo poročila o izbruhu nalezljivih bolezni. V onih pokrajinah, kjer že krilati lakota, razsaja in mori izstradano ljudstvo pegavica (Flecktyphus).

IZ ZA NEDELJO

Adela Cml.

Narodila se je dne 25. oktobra 1838 na otoku Malta kot 13. otrok imovitega meščana. Čeravno je imel oče kot trgovec mnogo posla, je strogo gledal na to, da se je izpolnjeval v njegovi hiši strog krščanski red. Vsako jutro je bila skupna jutranja molitev, vsak večer je vsa družina od očeta do zadnje deklice v hiši molila skupaj sv. rožni venec. Ni čuda, da je Adela pri taki vzgoji doraščala pobožno in nedolžno. Njena srčna želja je bila, da bi vstopila v samostan, a na prošnjo očetovo, ki je bil že star in so se mu poženili vsi drugi otroci, je to namero odložila. Po očetovi smrti je prosila za sprejem pri raznih samostanih, a povsod je bila njena prošnja odbita. Iz tega je Adela spoznala, da je volja božja, da ostane med svetom in tam deluje za čast božjo in rešitev duš.

In je Adela to svojo nalogo lepo izvršila. Na otoku Malta radi mnoge vojaštva, ki je prihajalo in odhajalo, ni bilo ravno najlepše življenje. Adela je hotela postati varuhinja in rešiteljica svojih tovarišic, ki so bile v nevarnosti, ali so že zabredle. Ni se sramovala iskati taka izgubljena bitja in jih opominjali, da se poboljšajo. Znala je govoriti tako goreče in prepričevalno, da je mnoge čisto spreobrnila. S svojim lastnim premoženjem in s prispevki, ki jih je nabirala pri raznih dobrotnikih, je mnogim omogočila, da so lahko stopile v pošten zakon, ali pa jim je pripomogla do služb, kjer njihova čast ni bila v nevarnosti.

Pozneje si je pridobila kot lastnino domačo hišo in jo je spremenila v zavetišče za osirotele otroke in padle ženske. Imenovala jo je zavod božjega Srca. Vodila je to hišo, v kateri so bili tako sumljivi prebivalci, z veliko modrostjo, pa tudi z velikim uspehom. Mnoge je čisto predrugačila, posebno otroke je znala vzgajati za dobre kristjane in porabne ljudi. Pred vsem je bila nje na nesebična, požrtvovalna ljubezen, ki ji je dajala tak vpliv nad človeškimi dušami. Kakor dober pastir je hodila za izgubljenimi ovčami, večkrat je šla za njimi v take razmere, da je bilo celo njeno življenje v nevarnosti, preiskala je na otoku vse bolnice in ječe, da bi spoznala nesrečnice in jih rešila. — Ravno tako je skrbela za sirote in nezakonske otroke. Vzela jih je ali v svoje zavetišče, ali pa preprosila poštene in usmiljene družine, da so jih vzele k sebi.

V svojem zavodu je skrbela za to, da bi bilo v njem kolikor mogoče prijetno življenje. Prvo mesto so zavzemale pobožne vsakdanje vaje, gledala je, da se je vsak lahko bavil z opravičilo, ki mu je najbolj prijalo, pripuščala je tudi pošteno razvedrilo. Velikokrat je zbirala okoli sebe ali otroke ali pa ženske, ki jih je iztrgala iz krempljev pregrehe in jim govorila tako materinsko in goreče, da se nikdo ni mogel ustavljati njenim besedam. Sama je živela življenje, ki je bilo čisto združeno z Bogom. Vsak danje premišljevanje, vsakdanja sveta maša in obhajilo, večkratna misel na božjo pričujočnost, vse delati in trpeti radi Boga, to je bilo njeno življenje. Pobožnost, ki jo je pa najbolj ljubila, je bila pobožnost do Srca Jezusovega. Iz te pobožnosti je tudi črpala navdušenost in moč za dobra dela, ki jih je opravljala. Ta dela, ki jih je opravljala velikokrat s težkimi žrtvami, so glodala na njenem zdravju in življenju, da je umrla stara šele 47 let, podobna sreči, ki se je povzela v ljubezni do bližnjega.

Naše življenje je tako, da zahteva mnogo žrtv. Žrtv je treba, če hočemo izpolnjevati voljo božjo, žrtv je treba v poklicu, veliko žrtv je danes treba v družinskem življenju, žrtv je treba, če hočemo pomagati svojemu bližnjemu. In tako je življenje, da ga lepšajo in lajšajo najbolj žrtve. Žrtve lepšajo našo lastno dušo, z žrtvami pomagati lepšati razmere in življenje na svetu. A kako težke so nam žrtve, kako težko se pripravimo do njih. Iščimo moč za

žrtve tam, kjer jo je iskala Adela Čini, v pobožnosti do Srca Jezusovega. Srce Jezusovo je največ žrtvovalo, iz njega teče pa tudi zmisel, navdušenost in moč za žrtve, ki jih moramo žrtvovati mi.

*

LAVANTINSKI POMOŽNI ŠKOF DR. IVAN TOMAŽIČ PRI SV. OČETU.

V Rimu pri sv. Očetu se je mudil zadnje dni presvetili pomožni škof dr. Ivan Tomažič glede raznih zadev obsežne naše škofije. Osebno od papeža je bil sprejet dne 16. marca. Sv. Oče se je zelo zanimal za razmere v škofiji. Na poročilo, da se lavantinski verniki vesele velikega dogodka sprave med Cerkvijo in italijansko državo, je dejal sv. Oče, da je treba sedaj po izvršenem dejstvu še več moliti kot prej, da se srečno uredijo vse zadeve, ki so s pogodbo v zvezi. Z veseljem je vzel na znanje, kako se v škofiji dela za procvit verskega življenja, za verski prerod mladine, za misijone, za zedinjenje cerkev in za dobrodelnost ter je sprejel tozadevne darove z obljubo, da bo poslal vernikom posebno zahvalno pismo, ki naj se objavi vernikom. Glede prištetja vladike Slomškega blaženim je izrazil papež željo, da bi se ta srčna želja Lavantincev z božjo pomočjo srečno dovršila. Slomškeve podobice bi se naj izdale v svetovnih jezikih. Ko je sv. Oče naročil, komu se naj sporoči poseben blagoslov, je posebno poudaril: »Povejte zlasti, da velja naš blagoslov mladini in vsem tistim, ki delajo za mladino in njeno organizacijo!«

Kako Cerkev časti dobrotnike človeštva. V letošnjem papeževem jubilejnem letu bo prvi proglašen blaženim Don Bosko, ustanovitelj salezijancev, ki je sam in po svoji ustanovi rešil toliko mladine. Letos se tudi začne preiskava za proglašenje blaženim drugega velikega prijatelja in dobrotnika mladine Adolfa Kolpinga. Kolping je bil duhovnik v Kölnu, ki se je posebno brigal za rokodelske pomočnike in je ustanovitelj katoliškega društva pomočnikov, ki je storilo med rokodelsko mladino obilo dobrega. Radi njegovega vzglednega življenja in radi raznih uslišanj na njegovo priprošnjo se začne letos preiskava o njegovem življenju.

Pomen katoliške Cerkve. Mnogi danes govorijo, da sta se Cerkev in vera preživeli, da nič več ne pomenita. Dejstva pa govorijo drugače, dejstva pa kažejo, da oni, ki vodijo usodo raznih narodov in držav, vedno bolj spoznavajo, kakega pomena je katoliška Cerkev. Zato je bilo po vojski sklenjenih med sv. Očetom in raznimi državami 9 konkordatov, to je pogodb, s katerimi se urejuje razmerje Cerkve z dotično državo. Najvažnejši teh konkordatov je gotovo oni, ki je bil sklenjen z Italijo in ki daje Cerkvi vse one pravice, ki ji gredo po volji njenega božjega Ustano

vitelja. Kakor poročajo te dni časopisi, se pripravlja konkordat tudi z našo državo.

Preganjanje krščanstva v boljševiški Rusiji. Kako preganja in ugonablja boljševiška vlada krščanstvo, nam naj pojasnijo ti-le žalostni podatki: Številne cerkve so bile spremenjene v takozvane »koristne prostore«, s čimer se do leta 1923 oplenili 763 samostanov. Verski pouk je prepovedan do 19. leta tudi navadnemu človeku. Vrše se pravcata preganjanja kristjanov. Že v prvem času boljševizma je bilo umorjenih nad 30 prelatov. Škofe in duhovnike so križali, ubijali, rezali so jim ude in tako dalje. Samo v evropski Rusiji je bilo umorjenih okoli 9000 duhovnikov. Leta 1925 je bilo 65 pravoslavnih nadškofov in duhovnikov obsojenih na prisilno delo. Leta 1927 je bilo zaprtih 117 pravoslavnih škofov. Med 11 tisoč jetniki na Soloveckem otoku v Belem morju je še danes 12 škofov in mnoge pravoslavnih duhovnikov, 18 katoliških duhovnikov in več sto katoliških vernikov.

*

Za sv. Očeta.

Božja Previdnost je letos prav posebno blagoslovila katoliški svet. Na praznik lurske Matere božje (11. februarja) so zastopniki sv. Očeta in italijanskega kralja podpisali pogodbo, ki vrača sv. Očetu popolno, njemu dolžno samostojnost in slovesno priznava neodvisnost papeževе »Vatikanske države«. Ta zgodovinski dogodek je neprecenljive važnosti za sv. Cerkev. Svet Oče praznuje letos tudi 50letnico, odkar je bil posvečen v duhovnika, torej svoj zlatomašniški jubilej. Zato je na praznik sv. Treh kraljev razglasil sveto leto, ki se bode praznovalo po vsej katoliškem svetu, in nam je tako znova odprl bogate zaklade milosti.

Katoličani vseh narodov se iskreno vesele s svojim skupnim očetom in temu mujejo med seboj, kako bi mu skazali kar največjo udanost, ljubezen in hvaležnost. Tudi nam so naročili jugoslovanski škofje v skupnem pastirskem listu, naj pomnožimo molitve za svetega Očeta. Ves svet že moli in zbira duhovne darove zanj. Tudi Apostolstvo molitve za slovenske kraje želi zbrati z odobrenjem in dovoljenjem prevzljubljskega in lavantinskega nadpastirja jubilejni dar sv. Očetu: šopel molitev in dobrih del. Lani mu je vrhovno vodstvo Apostolstva molitve poklonilo duhovni dar, obsegajoč nad 9 milijonov raznih molitev, dobrih del sv. obhajil, sv. maš itd. Da ste videli sv. Očeta, kako ga je bil vesel! Kako se je vzradostilo njegovo srce, ki v svoj vzvišeni in odgovornosti polni službi vesoljne Cerkve tolikokrat prosi naših molitev. »Če je že ena molitev«, je rekel sv. Oče, »če je že ena dobra češčena Marija, en pobožen vzdihljaj, ena sveta maša, eno sv. obhajilo izredno lepo in neprecenljive vrednosti, s koliko večjim veseljem sprejemamo to neizmerno množino dobrih del!« S takim srcem je sprejel sv. Oče ta duhovna darila ljubljenskih otrok.

Koncem leta bodo vodili naši škofje

zastopstvo slovenskega naroda v Rim, da se pokloni papežu-zlatomašniku. Kako lepo bi bilo, če bi morda slovenski narod ob tej priliki izročil v roke sv. Očeta bogat in za Slovenijo časten duhovni dar. Zato prosimo slovensko vodstvo Apostolstva molitve vse, ki ljubijo sv. Očeta, da sodelujejo po najboljših močeh pri zbiranju duhovnega šopka. To delo ne bo težko. Prav mnogo zatajevanj moremo opraviti vsak dan, zmoliti lepo število kratkih molitev in vzdihljajev, tudi prilik, da storimo marsikako dobro delo, nam ne bo manjkalo. Odložimo si že vnaprej, da hočemo nekaj dni in tednov ali mesecev v letošnjem letu darovati sv. maše, sv. obhajila, obiske presv. Rešnjega Telesa itd. za sv. Očeta. Veseli bomo sami, ko bomo videli, kako število naših dobrih del raste, vesel jih bo Bog, ker jih bomo darovali za njegovega namestnika, in razveselili bomo z njimi sv. Očeta.

NAŠA DRUŠTVA

Kaj bo v Pragi?

V eni zadnjih številki smo že objavili načrt potovanja slovenskih Orlov v Prago, danes navajamo nekatere druge podrobnosti o sami prireditvi v Pragi. Pred vsem povemo, da so celokupne slavnosti, ki se letos po vsej Čehoslovaški in zlasti v Pragi vrše, posvečene 1000letnici sv. Vavclava, ki je bil za vse Čehes in sploh za slovansko zgodovino zelo slavna in pomembna osebnost. Že zato je potrebno, da se teh slavnostih tudi mi Slovenci v častnem številu udeležimo.

Slavnostna otvoritev »Svetovaclavskih dny Orlovstva v Praze« bo 23. jun. Ta dan se bo ob 11. uri dopoldne brala v cerkvi sv. Vida sv. maša, nato pa bo slavnostno zborovanje delegatov.

Naraščajski dnevi se začno 28. jun. s tekmo naraščaja v Stadionu na Stahovem. Drugi dan, 29. junij, zjutraj bo služba božja, popoldne ob treh javna telovadba naraščaja vseh vrst. Dne 30. junija: dopoldne slavnostni spreved naraščaja, popoldne ob treh druga javna telovadba naraščaja (pleši, posebno vaje, igre).

Glavni dnevi se prično 3. julija. Ta dan bo slavnostna seja ter sprejem prvih gostov iz inozemstva. Dne 4. julija: mednarodna tekma v telovadbi in lahkootletiki. Posebna tekma slovanskega orlovstva in katoliškega sokolstva na Stadionu. Ob osmih mednarodna akademija. — Dne 5. julija: dopoldne slavnostni spreved in defilacija. Popoldne ob treh javna telovadba jugoslovanskega in čehoslovaškega orlovstva. Mednarodna tekma v teku na 3 km. Telovadba društev in posameznikov vseh navzočih narodnosti. Ob osmih zvečer akademija Jugoslovanov. — Dne 6. julija: služba božja v katedrali sv. Vida na Hradžanih. Slavnostna seja narodnih in katoliških organizacij: dijaštva, akademikov, učiteljstva, žen in deklet, delavcev, poljedelcev itd. — Tekma v peteroboju in končno mednarodne tekme. Tekma društev različnih

Napišite na listek, ki je bil priložen aprilovi številki »Glasnika presv. Srca Jezusovega« (ali sami sestavite listke po tem vzorcu), točno število, koliko sv. maš, sv. obhajil, obiskov presv. R. T., raznih molitev, dobrih del in žrtev želite opraviti letos za sv. Očeta, in pošljite izpolnjen listek na spodnji naslov Apostolstva molitve. Duhovne darove bomo tu zbrali, uredili in natisnili v posebnem albumu (zlati knjigi), katerega bi radi s primernimi slikami in okraski lično opremili. Zato se Vam priporočamo, da po mogočnosti pošljete z listki kak prispevek, da ga porabimo za to knjigo. Čim več bo prispevkov, tem lepši bo album.

Na delo torej, da zberemo lep duhoven dar slovenskega naroda sv. Očetu! Izpolnjene listke pošljite kolikor mogoče kmalu, najkasneje do konca junija, na naslov: Vodstvo »Apostolstva molitve«, Ljubljana, Zrinjskega c. 9.

narodnosti v prostih vajah. Ob treh popoldne javna telovadba vsega orlovstva na Stadionu, nastop inozemskih telovadnih zvez in mednarodna štafeta. — Ob osmih zvečer akademija Čehoslovakov. — Dne 7. julija: služba božja, nato spreved v narodnih nošah skozi Prago. Ob treh popoldne minohod tekmovalcev in praporov. Narodni običaji in plesi, nastop orlovskih jezdecev v narodnih nošah. Slavnostna razdelitev nagrad tekmovalcem, zmagovalcem. — Dne 8. julija: romanje k Stari Boleslavi in drugi izleti.

Žrebanje srečk Prosvetne zveze preloženo na 14. april, ob 10. uri dopoldne v dvorani Zadrúžne gospodarske banke v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. Žrebanje smo preložili, ker so nas mnogi prosili zato, češ, da jim pred veliko nočjo ni mogoče plačati srečk. Tako nudimo priliko vsem, ki že imajo srečke, pa jih še niso plačali, da jih zanesljivo plačajo do 14. aprila in postanejo lahko deležni lepih dobitkov: radioaparati, blago za moško obleko, blago za žensko obleko, 20 m finega platna, gospodarsko orodje, gospodinjske potreščine, kravate, robci, vožnja v Prago in prehrana itd. Naročnike »Našega doma« posebno opozarjamo, da jim je treba eno srečko plačati. Kupujte in plačujte naše srečke po 5 Din! — Prosvetna zveza v Mariboru.

Krščanska ženska zveza v Mariboru priredi s sodelovanjem Mladeniške Marijine družbe frančiškanske župnije v Mariboru na belo nedeljo, dne 7. aprila t. l., ob petih popoldne v Narodnem domu nabožno igro »Sv. Vid«. Vse članice kakor tudi drugo občinstvo iz Maribora in bližnje okolice se iskreno vabi k obilni udeležbi!

Sv. Peter pri Mariboru. Grušovski Orel ponovi na belo nedeljo dramatično igro »Mala pevka« v petih dejanjih. Dostavita se še dva šaljiva prizora »Zamorec« in »Čudna kupčija«. Prijatelji poštenih in veselih zabav, ne ostane ta dan doma!

Sv. Martin pri Vurbergu. Orlovski odsek nanzanja, da priredi na belo nedeljo, popoldne po večernicah, v društveni sobi tri lepe igre, namreč: »Moč uniforme«, burka v treh dejanjih s petjem, »Strahovi« in »Planšarica«. Med igro svira tamburaška godba. Prijatelji poštene zabave ste povabljeni od blizu in daleč, da se spet razveselite z našo mladino, ki

se je tokrat še prav posebno potrudila, da se gledalci dobro razveselijo in ker se igra ne ponavlja, Vas za ta dan uljudno vabi — Orlovski odsek.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Trojičani! Kam bomo pohiteli na belo nedeljo popoldne? Gotovo tja, kjer je fletno in se vidi in sliši kaj lepega in blažilnega. In kje bo to? V samostanski dvorani, kjer se bo na novem, lično slikanem odru vprizorila igra štiridejanka: »Sirota, nedolžna žrtev zlobe«, deklamacije in govor. Ponovilo se bo vse, kar smo gledali in slišali že na Materinski dan dne 25. marca, in še kaj več. Kako je bilo lepo! Kar nagledati se nismo mogli. Razočaral nas je pogled na nove gozdne kulise in čarobno ozadje. Samostanska dvorana je bila seveda nabito polna. Ker mnogi niso več dobili prostora in so morali žalibog oditi, se bo na splošno željo mater in onih, ki ljubijo svoje matere, vse še enkrat ponovilo na belo nedeljo, dne 7. aprila, popoldne po večernicah. Pridite! Vsi uljudno vabljeni!

Gornja Radgona. V nedeljo, dne 7. aprila, ob treh popoldan bodo nastopili na našem odru v posojilnici škrti, pački, dobre in hudebne vile, požrešni volkodlak, pa tudi lepi angeli, ki bodo spremili malega Marjančka in Milico »k mamic«. Stariši, zlasti matere, pridite ta dan k nam, da s svojo navzočnostjo povzdignete slavje materinskega dneva. Naše mladenke bodo nato v lepih prizorih dokazale, da je svojeglavnost velika napaka mladega človeka, ki dostikrat šele po hudih preizkušnjah spozna svojo slabost, kakor se je to zgodilo svojeglavni Minki.

Št. Janž pri Velenju. Na belo nedeljo, dne 7. aprila, priredi odsek Prosvetnega društva v svojih prostorih predavanje o Lurdu, ki ga bodo ponazorovale razne slike in prekrasna igra: »Lurška pastarica«. Začetek po večernicah ob treh popoldne. Pridite v obilnem številu, ne bo vam žal!

Šmarje pri Jelšah. Orlovski odsek Šmarje pri Jelšah priredi v nedeljo, dne 7. aprila, to je na belo nedeljo, v dvorani Katoliškega doma igro petdejanko »Domen«. Domačini in sosede uljudno vabljeni!

NOVICE

Naš kralj Aleksander bo bival letos nekaj časa v Zagrebu. V Zagreb je odpotoval maršal dvora polkovnik A. Dimitrijevič, da tam izvrši priprave za kraljevo bivanje v hrvatski prestolnici. Maršal Dimitrijevič si bo zlasti ogledal palače, ki bi prišle za kralja v poštev. V ospredju stoji kakor znano nadškofov dvorec Brezovica pri Zagrebu. Za časa odsotnosti polkovnika Dimitrijeviča vrši dolžnost maršala dvora upravitelj dvora major Pogačnik.

Štokovna zveza viničarjev Sv. Peter nižje Maribora ima v nedeljo, dne 7. aprila, po rani sv. maši v samostanski šoli svoj redni občni zbor, na katerega se vabijo vsi viničarji, člani in tudi, kateri še niso v našem taboru. Viničarji, zdramite se, da ne bomo zadnji v naših vrstah!

Čevljarska obrtna zadruga v Mariboru nanzanja vsem svojim članom, da se vrši druga toletna vajeniška in pomočniška preizkušnja v nedeljo, dne 14. aprila 1929. Prošnje za pripust k preizkušnji je vložiti najpozneje do 10. aprila pri načelniku zadruga v Mariboru, Orožnova ulica 6. — Opozarjamo vse čevljarje sodnega okraja mariborskega, da so po odloku gospoda velikega župana z dne 23. maja 1928, O. br 691/14, člani zgoraj imenovane zadruga

ge in da se ne bodo posluževali preizkušeni v drugih zadrugah, katerih čevljarstva obrtna zadruga v Mariboru odsej ne bo več priznala.

Lov za tihotapcem saharina. Dne 29. marca zjutraj so slišali na lajtersberški cesti pri Mariboru ostre strele, ki so kmalu povedali radovednežem, da gre za lov na drznega tihotapca s saharinom. Omenjenega dne zjutraj je opazil finančni stražnik v Krčevini tik pred mariborskim glavnim kolodvorom, da je skočil z vozečega vlaka, ki prihaja zjutraj iz Avstrije, neznan možki, ki je tiščal pod roko velik omot. Ker si ni mislil, da ga bo kedo ugledal pri skoku iz vlaka, se je pri pogledu na finančnega stražnika prestrašil in spuстил na tla 8 kg saharina. Koj zatem se je zavedel, v kaki opasnosti da je, potegnil revolver, ustrelil proti straži, a je ni zadel. Nato se je spustilo več stražnikov za drznim tihotapcem, ki je zdrvel po železniškem tiru in izginil bogzna kam.

Naš orožnik se ustrelil v glavo na mejl. Dne 29. marca se je raznesla po Mariboru vest, da se je ustrelil v Lebringu jugoslovanski orožnik Janez Škrabelj, ki je zapustil orožniško postajo pri Zgornji Kungoti. 25. marca. Mishli so, da je pobegnul iz službe, pa nihče ni slutil o kakem samomorilnem namenu. V ponedeljek, 25. marca, je prekoračil neopaženo v uniformi avstrijsko mejo in se skrival več dni po Avstriji. Iz vojaške pištole si je pognal v sredo 27. marca kroglo v glavo in se smrtno nevarno ranil. Našli so ga nezavestnega v nekem seniku in ga prepeljali v bolnico v Wagni. Janez Škrabelj, doma iz Trate pri Škofji Loki, je zapustil žandarmerijsko šolo v Ljubljani dne 2. marca in bil dodeljen orožniški postaji pri Zgornji Sv. Kungoti. Vzrok samomora je neznan.

Slivniške novice. Nemila smrt je tudi pri nas pobrala zelo mnogo, posebno starejših ljudi, saj pa tudi ni čuda, ker tako hude zime ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Prvi v tem letu je umrl daleč okrog znani Ivan Pungartnik, p. d. stari Špurej, do zadnjega čil, ki je v 87. letu v par trenutkih izdihnil. Smrt pa ne izbira: V soboto, dne 23. marca, smo pokopali štiriletno hčerko Antona in Marije Kolman, Vidico. Žalostnim starišem izrekamo naše sožalje! — Če prav je bila že Velika noč, vendar nismo še nič orali, pa kako tudi, ko je komaj sneg izginil, zemlja pa je še deloma zmrzla, jug pa kar nič noče pripihati, pravijo, da je stari umrl, mladi pa se je oženil, pa ni imel časa. — Vsak kdor vidi veliko število ljudi, ki vstopajo na naši postaji, je že davno lahko uvidel, da je tukajšnja čakalnica najmanj petkrat premajhna. Prosimo vse merodajne činitelje, da se ta nedostatek čimprej odpravi, ker gre za zdravje ljudi, ki morajo v neugodnem vremenu na prostem čakati na vlak. — Mesto odišlega trgovca Julija Omerzu je prevzel trgovino gospod Anton Falež ml., upamo, da nam bode vedno dobro postregel!

Roparski napad pri Sv. Tomažu blizu Ormoža. Dne 12. marca t. l. se je vračal tukajšnji trgovec gospod F. Keček

iz Ljutomera ob 8. uri domov v Koraki vrh. Na veliki cesti pred vasjo Korarčice ga je ustavil neznan možki, zahtevajoč od njega denar. Ker se je gospod Keček uprl, ga je neznanec z bliskovito naglico zgrabil za grlo in pričel daviti. Z levico mu je izdrl iz žepa listnico, v kateri se je nahajalo približno 1215 Din gotovine. Kakor hitro je lopov dobil listnico v roke, je izpustil že skoraj na pol zadušenega Kečeka ter hitrih nog odkuril v noč. Gospod Keček je vkljub slabosti začel klicati na pomoč. Iz bližnje hiše sta prihitela fanta Franc Janžekovič in Stanko Cvetko. Pomoč je bila prepozna, ker je ropar že oddirjal, zato ga ni bilo mogoče zasledovati.

Trebuh mu je razparal. V nedeljo, dne 24. marca, sta popivala rudarja Jazbinšek in Vrečko v krčmi Senica v Hraštniku. Najbrž sta se ga preveč narskala in kljub temu, da sta oba doma iz enega kraja (Jurkloštra), sta se med seboj sprla. Vrečko je odšel iz gostilne in povabil za seboj tovariša. Zunaj na prostem je Vrečko Jazbinšek nekaj očital iz prejšnjih časov in mu enostavno razparal z nožem trebuh. V pijanosti zaklani rudar zapušča ženo in dva majhna otroka.

Jubilej zaslužnega župana. Letos bo obhajal v mesecu aprilu 70letnico rojstva zaslužni župan za Šmarje pri Jelšah okolica gospod Jurij Golčman. Ta vrli mož je izvoljen že tretjič za župana omenjene občine in bo slavil letos tudi 40letnico poroke. Vkljub letom, neumornemu delu za občino in na lastnem posestvu je jubilant duševno ter telesno krepak. Blagemu in delavnemu možu častita tudi »Slovenski Gospodar«k dvojnemu, pomenljivemu slavju in mu kliče: Še na mnoga leta v zdravju, sreči in blagoslovu!

Po Slovenjgradcu in okolici se je že dolgo vrsto let klatil delamržež Ant. Jambrusch, katerega so ljudje klicali Čik-Tonija, to pa baje vsled tega, ker je pobiral in iskal čike. Rojen je bil sicer v Slovenjgradcu, vendar pa je bil pristojen po svoji materi v Borovlje na Koroškem, odkoder sta dobivala svoj čas njegova mati in tudi on denarno podporo. Slovenjgraška občina je imenovanega že dvakrat odgonskim potom oddala obmejnemu organom v svrhu odprave v domovinsko občino, a vendar pa se je vsakokrat spet vrnil v našo državo. Delati ni hotel nikjer, le postopanje v prosti naravi ga je veselilo. Živel je od miloščine meščanov in okoličanov, letošnja zima pa mu je naklonila stalni dom na pokopališču v Šmartnem pri Slovenjgradcu. Če bi bil Jambrusch slovenjgraški občinski revež, bi ne trpel na pomanjkanju in tudi ne mraza, ker ima občina svojo ubožno hišo, v kateri so vsi ubožci vsestransko dovolj preskrbljeni.

Slovenka — prva odvetniška pripravnica. Od odvetniške zbornice v Ljubljani je bila vpisana v seznam odvetniških pripravnikov Zora Tomiņškova kot prva ženska. V Sloveniji še nismo imeli odvetnic in ne odvetniških pripravnic, ker staroavstrijski zakon tega ni dovoljeval. Sedaj imamo novi jugoslovanski odvetniški zakon, ki pri-

pušča v odvetniški stan tudi ženske. Zora Tomiņškova je hčerka ljubljanskega odvetnika gospoda dr. Franca Tomiņškega.

Polet zrakoplova »Zeppelin« v Jeruzalem. Dne 25. marca krog 1. ure čez polnoč se je dvignila nemška zračna ladja »Zeppelin« v Friedrichshafenu ob Bodenskem jezeru, da nastopi svoj polet v Jeruzalem. Vožnja je trpela 4 dni in je letel zrakoplov v črti: Friedrichshafen — Basel — Marseille — Genua — Mailand — Rim — Messina — Tarent — preko otoka Korfu — Smyrna — Jaffa — Jeruzalem. Iz Jeruzalema v Carigrad — Sofia — Belgrad — Budimpešta — Dunaj — Monakovo in nazaj v Friedrichshafen. Poleta se je udeležilo 28 potnikov, med temi tudi hčerka že rajnega grofa Zeppelina. Pošta v Friedrichshafnu je prejela za »Zeppelina« 16.000 pisem in kart. Največ pisemske pošte so oddali za zrakoplov nabiralci znamk. Pred dvigom »Zeppelina« se je hotel vtihotapiti v potniško kabino 20letni avstrijski natakar Friderik Herzog iz Solnograške. Ko so ga iztaknili še pravočasno, je povedal, da bi rad postal krmilar kake zračne ladje. Ta cilj bi lahko dosegel edino le s kakim prav posebnim činom. Ako bi se mu bilo posrečilo utihotapljenje v zrakoplov na tako znamenito potovanje, bi pisalo celotno časopisje o njegovem dejanju in naenkrat bi postal svetovno znan. Drznega natakarka so nagnali brez kazni, odkoder je prišel.

Največji nemški potniški parnik — zgorel. Nemška parobrodna družba je začela decembra 1926 v Hamburgu graditi dva največja potniška parnika, vsak po 46.000 ton, in sicer: »Evropa« in »Bremen«. Ladji bi morali že letošnjo spomlad v promet, a se je dovršitev zakasnila radi vednih stavk v ladjedelnicah. Ladja »Evropa«, ki je zgorela v ladjedelnici dne 26. marca, bi naj nastopila prvo pot iz Hamburga v Newyork dne 21. avgusta 1929. Družba je porabila doslej za delo 45 milijonov mark, škodo po požaru cenijo 80 milijonov mark. Ta velikanski parnik bi bil prevažal imenitnejše osebe in je bil razkošno opremljen. Ogenj je izbruhnil kar naenkrat na več mestih in v raznih nadstropjih. Gre gotovo za maščevanje komunističnega delavstva. Ladja je bila zavarovana proti požaru.

Kam se skrivajo najbolj nevarni tolovaji mesta Dunaj? Dunaj ima 2700 km podzemeljskih kanalov, ki ležijo 7 do 12 m globoko, so visoki 1 in pol m ter 1 m široki. Po kanalih odtekata iz milijonskega velemesta voda in nesnaga v Donavo. Vseh vhodov v kanale je 14.000. Od živih bitij se zatekajo v te cevi poleg podgan najbolj nevarni tolovaji, sleparji in sploh prosluli zločinci. Obstoja posebna organizacija lopovov, katerim so najbolj varno zavetišče kanali. Karl Göttlicher je bil v zadnjem času eden od najbolj znanih dunajskih vlomilcev in kojega skrivališče so bili razni kanali. Po dolgem zasledovanju je vendar le padel policiji v roke. Pri zasliševanju je med drugim priznal, da hoče oblastem pokazati, kje da ima skrite zaklade, katere je naro-

zal tekom let po Dunaju. V močnem spremstvu policije so peljali pretkanca v kanale, da bi razkril skrivnost. Göttlicher je vodil precej časa policaje po podzemeljski gnusobi. Naenkrat se je spustil na ovinku v beg in vsa policijska tekanja in zasledovanja za beguncem so se pokazala do danes brezuspešna. Kakor Karol Göttlicher, delajo tudi drugi uzmoviči, ker globoki dunajski kanali so za policijo prav nevarno lovišče.

100.000 dolarjev ukradel. Policiji na Dunaj so naznanili te dni iz Newyorka, da je padel tamkaj v roke pravice tedar Franc Rudis, ki se je nazival lažnjivo Singer. Imenovani je glavni krivec 100.000dolarske tatvine, ki je bila lani izvršena na velikem preocean-skem parniku »Leviathan«. Rudis je imel še enega pomagača. Obema se je posrečilo na še nepojasnen način, da sta prišla do denarnih vreč in te oropala gotovega denarja in vrednostnih papirjev za celih 100.000 dolarjev. Tatvino so opazili šele ko so začeli odpirati denarne zavoje na glavni pošti v Berlinu. Dolgo časa je bila za zločinci zabrisana prav vsaka sled. Slednjič se je izdal eden, ki je prodajal na parniku ukradene vrednostne papirje po Dunaju. Glavni krivec Franc Rudis se je umaknil po aretaciji sokrivca iz Avstrije v Ameriko, kjer bo moral sedaj dati odgovor radi ropa in tatvine po strogih američanskih postavah.

Po preteku 14 let iz ruskega vojnega ujetništva. Iz Bocna na Tirolskem javljajo, da se je vrnil te dni v svojo rojstno hišo kmečki sin, ki je prebil celih 14 let v ruskem ujetništvu. Kot mlad vojak tirolskega polka cesarskih strelcev je bil kmalu v začetku svetovne vojne pri Lembergu ranjen in od Rusov ujet. Začela je nato pot po razsežnem ruskem carstvu od bolnice do bolnice, in ko je ozdravil, iz enega ujetniškega tabora v drugega. Izbruh boljševiške revolucije ga je zalotil v Si biriji. Zopet je taval iz kraja v kraj. Izvrševal je vse mogoče poklice, da bi si prislužil denar za vrnitev. Doma so nanj že davno pozabili, ker niso prejeli nobenega sporočila od leta 1919. Še le leta 1928 se je zopet oglasil. Ko je prestopil te dni prag rojstne hiše, ga ni nikdo več spoznal. Stariši so mu med tem umrli, nevesta poročila z drugim in sedaj je doma večji tujec nego je bil v Rusiji.

Bo najbrž brezuspešno iskanje. Mno-go smo že poročali v našem listu o nesreči, ki je zadela lansko leto meseca maja italijanski zrakoplov »Italijo«, ko se je vračal po preletu severnega tečaja nazaj proti Norveški. Ob priliki trčenja oficirske kabine ob plavajočo ledeno ploščo, se je kabina odrgala, ostala na ledu in zrakoplov se je olajšan dvignil v zrak in odplul bogzna kam. General Nobile in rešeni tovariši so mnenja, da je zračna ladja eksplodirala, zgorela in je sedem Italijanov padalo na trdi led in so se ubili. Italijanski inženir Albertini se je pripeljal nazaj na Norveško, odkoder bo v sredini letošnjega maja iz mesta Tromsø organiziral iz sedmih italijanskih tovarišev obstoječo ekspedicijo, ki bode

Ordinirati je pričel v Gosposki ulici števil. 23
v hiši „Spodnještajerske ljudske posojilnice“
v Mariboru zdravnik

Dr. Alfons Wankmüller

Ordinacije:

Ob delavnikih od 7 do 8 ure predpoldan

in od 5 do 6 ure popoldan.

Ob nedeljah in praznikih od 10 do 11½.

začela iskati one nesrečne Nobileve tovariše, katere je odnesla »Italija« po nesreči še naprej. To iskanje bo izpadlo skoro gotovo brezuspešno.

Mladoletna tolovajska banda. Dunajsko časopisje je polno poročil o roparski bandi 11 dečkov, katere je vodil 14letni poglavar. Vseh 11 nepridipravov je že pod ključem in jih zaslišujejo. Preiskava je dognala, da so bili ti mladostni izprijenci pri nekaterih zločinih naravnost mojstri, v drugih slučajih pa zopet prava deca. Glavar in še eden od uzmovičev sta vodila dnevnik, v katerem so bile natančno zabeležene vse lopovščine. Ko so jim postala tla na Dunaju prevročna, se je podal glavar v spremstvu dveh spremljevalcev v dunajsko okolico proti Mödlingu. Prebivali so v podzemeljski votlini in prirejali tolovajske pohode. Upali so se celo iz dunajske okolice v Fürstenfeld na Štajersko, kjer so jih prijeli in zaprli ter odkrili celo nevarno gnezdo.

Zanimivosti.

Besede rimskih izkopin.

Bogzna koliko let v starodavnih časih znani italijanski ognjenik Vezuv ni blual. Vse je smatralo goro kot nenevarno. V dobi rimskih cesarjev so nastala ob vznožju Vezuva cvetoča, lepa ter velika mesta z izvanredno rodovitno okolico. Kraje krog Vezuva je obiskal leta 66 po Kristu močan potres, na katerega so pa ljudje pozabili že prav kmalu.

Dne 24. avgusta leta 79 po Kr. v jutranjih urah je zatemnil črni oblak okrog Vezuva celo okolico daleč na okrog. Iz oblaka so začeli švigati grozni bliski. Najlepše mesto, ki je stalo pod Vezuvom, Pompeji ter štelo 20.000 prebivalcev, je bilo namah zavito v popolno temo. Nesreča je začela s potresom, ki je bil tako silovit, da so se porušile mestne hiše na mah in vozove po polju je preobračalo valovanje zemlje. Ljudje v mestu so tekli venkaj na prosti polje in oni, ki so se mudili izven mestnega obzidja, so skušali poiskati rešitev v mestu. Morje se je oddaljilo radi potresa od brega. Ljudje so brzeli v strahu proti morju, ribiči na razburkanih morskih valovih so skušali pristati ob bregu. V popolni temi je nastala nepopisna zmešnjava. Bliskovita naglica in grozovitost dogodkov sta povzročili, da je objela smrt preplašene ljudi tako, kakor so bili trenutno v teku, ali po hišah pri vsakdanjih opravilih. Iz ognjenika je začelo deževati

najprej razbeljeno kamenje in goreči pepel je zasul tri mesta v okolici Vezuva 2 m na debelo.

Izpod lave in pepela so danes izkopali Pompeji in imamo iz dobro ohranjenih izkopin natančno sliko, kako je izgledalo bogatejše staro rimsko mesto. Okamenela človeška telesa so vili v mavec (gips) in se danes še vidi, v kakem groznem trenutku je zalotila nesrečnika ob izbruhu ognjenika smrt. Vidimo družinskega očeta, ki je grabil iz predala denar, da bi ga vzel seboj na pobeg. Služabnika je dohitela smrtna nesreča baš, ko je hotel pobegniti iz gospodarjeve hiše in odnesti seboj nekaj srebrnine ter zlatnine, katero je zagrabil na mizi. Najbolj pretresljivi so prizori iz podzemeljskih kleti, kamor se je zatekla večina Pompejčanov v trenutkih nesreče. Med temi žrtvami vidimo predvsem matere z deco. Ko so hoteli iz kleti na prosto, so videli, da so vsi izhodi zasuti z gorečim kamenjem in s pepelom po več metrov na visoko. Vsi ti so se zadušili, ali pomrli od lakote. Prizori pri zasutju lepega mesta Pompeji so morali biti nekaj nepopisno groznega. Nesreča je bila tako velika, da se nikdo ni upal pozneje kamenje in pepel razkopavati in se lotiti rešitve izpod ruševin, ali mesto pozidati znova. Po nekaj desetletjih so začeli orati na kraju, kjer je stalo poprej storirsko mesto. Šele po preteku skoro 2000 let po nesreči so začeli razkopavati Pompeje in jih odkrivati radevednemu novodobnemu svetu. Ker so bili Pompeji zasuti tako naglo, lahko danes iz izkopin natančno presodimo, kako so tedaj ljudje živeli, s čim so se ukvarjali, kaj jedli in kako ter kje prebivali.

Ulice starorimskega mesta so bile ozke in ob vsaki strani so bila visoka hodišča (trotoarji) za pešce. Spodnji prostori rimskih mestnih hiš so bili na ulico in v njih prodajalne, pekarije, mesarije itd. Za temi javnimi prostori so bili zasebni, ki so pa bili zvezani z ulico le potom ozkih vrat in neznatnega okna. Stari rimski meščan je zapustil redkokedaj mestno obzidje. Največkrat ob priliki pogrebov, ker so bila grobišča iz mesta venkaj na polju. Po mestni okolici so se gibali kmetje in viničarji, saj je bila gora Vezuv že v tistih časih posuta z vinogradi, ki so dajali najboljše in po celem takratnem svetu znano vino.

Javno rimsko življenje se je odigravalo na mestnem trgu. Trg je bil obdan od kamenitih stebrov in posut z najlepšimi svetišči.

Nekak časopis rimskega mesta so bile gladke stene hiš. Na te so delali meščani razna znamenja z rdečo barvo. Posebno je cvetelo to čorganje po stelah ob priliki volitev dveh mož, ki sta bila vladarja in gospodarja mesta.

Trga se je držala takozvana bazilika, kjer se je trgovalo na večje in so se vršile sodne obravnave.

Veliko je dal Rimljan na toplo in mrzlo kopelj. V vsakem mestu je bilo več kopališč ki so bila umetniško ter razkošno opremljena.

Pompejčani so se radi zabavali in radi tega so izkopali velik amfiteater,

kjer so se vršili krvavi boji, konjske dirke itd. Manjša gledišča so bila za uprizoritev veselo- in žaloiger.

Ravnokar opisano nam povedo staro rimski zidovi, ki so zagledali luč radevednega sveta po skoro 2000 letih.

Rudniška nesreča v Ameriki. V Kinloch rudniku pri Parnassu v Pennsylvaniji je nastala radi plinov eksplozija, ki je zasula 300 rudarjev. Rešili so 223 mož, od mrličev le 21.

Ženske v vojaški službi.

Na Angleškem so doživeli pred kratkim škandal, da je nastopala ženska kot kapitan Barker v moški vojaški uniformi in bila tudi vodja angleških fašistov. Angleški slučaj je bil povod, da so tudi v Avstriji odkrili iz starejših časov dve ženski, ki sta vodili za nos javnost v oficirski obleki.

Prvi znani staroavstrijski ženski oficir je bila Katarina Marschalls. Rojena je bila kot hčerka vojaka v češki vasi Przemeritz v bližini Königgrätza. Kot 14letno dekle je prišla v Prago za deklo. Ko je ona služila, je moral njen mlajši brat proti lastni volji k vojakom, kjer je postal lajtnant. Nekoč je obiskal sestro v Pragi in jej tožil, da si bo sam končal življenje, ako se mu ne posreči pobeg iz oficirske uniforme. Katarina je oblekla bratovo uniformo in vstopila pri polku Emanuel Wencel, grof Kolovrat Krakovsky. Brat se je vrnil na dom in pripovedal, da so ga odpustili, ker je bil preslab za oficirja. Katarina je postala konjenik vojske cesarice Marije Terezije ter služila v Klattovi, Lobozičah in v Brandajsu. Radi točnosti je bila priljubljena pri tovariših in predstojnikih. Posrečilo se ji je, da je prikivala žensko celih šest let. Pri spopadu z bavarsko obmejno stražo je dobila s sabljo po glavi in bi morala v bolnico. Odklonila je radi malenkosti zdravljenje iz rok zdravnikov in žela radi tega javno pohvalo. Po šestih letih vojaške službe se je je oprijelo domotožje. Pismo na njeno mater, v katerem je zaupala svojo skrivnost, je prišlo v neprave roke in jo razkrinkalo. Na najvišje povelje je morala pred cesarico v uniformi. Vladarica jo je sprejela prijazno, je morala pokazati v Schönbrunn na Dunaju oficirsko spretnost, je prejela kot odpravnino 300 gld in 150 gld potnine. Kot starka je prodajala po Pragi cvetlice in zahte-

vala od vsakega oficirja, da jej je odkupil šopek.

Drugi ženski oficir je bila leta 1776 rojena Frančiška Scanagatta, ki je bila hčerka imovitih staršev iz Milana. Prijatelj Frančiškinega očeta je spravil deklico v moški obleki na vojaško višjo šolo v Neustadt. Prestala je sprejemni izpit in bila s časom povišana v poročnika. Udeležila se je bojev, kjer se je izredno odlikovala. Šele 10. dec. 1801 so prepoznali, da je hrabri oficir ženska. Avstrijski cesar Franc I. jej je dal pokojnino majorja. Pozneje se je poročila z oficirjem Celestinom Spini in mu bila zvesta žena.

Slučajev, kakor beleženi, jih pozna več vojaška zgodovina vseh časov.

*

Kalifornija, vrh Amerike.

Združene ameriške države so ponosne na polotok Kalifornijo, katerega na

živajo deželo pomladi. V tej blagoslovljeni pokrajini nosi narava vedno praznično obleko.

Zgodovina Kalifornije je prav kratka. Marca leta 1526 je stopil na kaliforniško obal prvi Evropejec v težki vi-težki opremi in sicer je bil Španec Nunez de Valparosa. Proglasil je deželo za špansko last.

Več nego 300 let so vladali Kalifornijo Španci in njihovi pravi nasledniki Mehikanci. O kulturni marljivosti španske duhovščine še pričajo danes številne razvaline samostanov in cerkev.

Leta 1846 so se bojevale Združene države z Mehiko. Pri sklepu miru je pripadla Kalifornija Združenim državam. V gospodarskem oziru je preživela Kalifornija pravcete čudeže. Krog l. 1850 je vse tiščalo v Kalifornijo radi zlata. Šele krog leta 1880 so spoznali deželo kot paradiz glede vsestranske rodovitnosti. Sadjereja in vinogradništvo sta dosegla danes v Kaliforniji višek na celem svetu. V nepreglednih vrtovih rastejo in rodijo danes vse mogoče sadne vrste. Glede vinogradništva nazivajo Kalifornijo deželo grozdja.

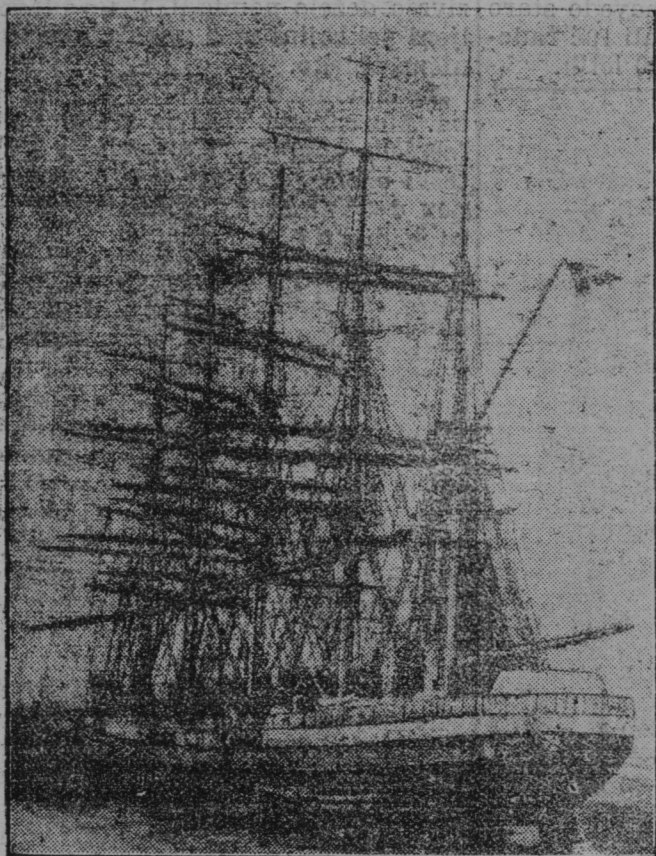
Oranža raste in se razvija z naravnost neverjetno naglico kar preko noči in postane velika, kakor nikjer drugod. Kaliforniško podnebje je tudi posebnost. V Los Angeles, ki je središče vedne spomladi, so našli leta 1925 le 16 deževnih dni.

Prijetno in jasno sije kaliforniško solnce. Odprta je pokrajina proti morju, njene ravnine so zavarovane proti severu z gorovjem. V nekaterih dnevih kar diši zrak od prijetnega duha, rast in toplote.

Kalifornija je postala letovišče bogatih Amerikancev in je kar posuta z letovišči in najlepšimi vilami. Vsaka hiša je obdana od umetno namakanega, duhtečega vrta. Znanega predsednika Zedinjenih držav Roosevelta so vprašali nekoč na kolodvoru v Newyorku novinarji, ko se je vrnil s potovanja po Kaliforniji, kake utise je dobil od bajnega paradiza. Odgovoril je: »Pognal sem svoj klobuk na tla. V eni uri je zraslo drevo — polno klobukov.«

Mehikansko mesto Mazatlan ob Kaliforniškem zalivu, katerega oblegajo ustaši, branijo pa vladne čete.

Največja jadernica na svetu, ki je pred dobrimi mesec dni na širnem morju izginila in se je najbrž potopila.

Cenjenim naročnikom!

Vse cenjene naročnike, ki imajo plačano naročnino samo do 1. aprila, opozarjamo, da isto takoj obnovijo, kajti drugače se jim s prihodnjo številko ustavi »Slovenski Gospodar«. Naročnina stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din in za četrt leta 9 Din.

GOSPODARSTVO

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg dne 28. marca so pripeljali špeharji 24 vozov z 77 zaklanimi svinjami. Radi slabega in deževnega vremena sena, otave in slame ni bilo na trgu. Svinjsko meso je bilo po 15 do 25 Din. Čebula je po 4 do 5 Din, krompir po 1.50 do 2 Din, česen po 16 do 18 Din, ohrovt glava po 1 do 4 Din, karfijola glava po 5 do 16 Din, sveže zelje po 2 do 8 Din, kislja repa pa 2 Din, kupček špinače po 1 Din, jabolka po 4 do 10 Din 1 kg, suhe slive po 10 do 12 Din, mleko po 4 do 5 Din, smetana po 14 do 16 Din, surovo maslo po 44 do 48 Din, jajca po 1 do 1.50 Din. Pšenica je po 3 Din, rž po 2 Din, ječmen po 2 do 2.50 Din, oves po 1.50 Din, koruza po 2 do 2.50 Din, ajda po 2. do 2.50 Din, prosa po 2.50 do 3 Din, fižol po 5 do 6 Din. Kokoš komad po 37 do 45 Din, par piščancev po 60 do 90 Din, purani po 80 do 150 Din, 1 kozlič po 80 do 100 D, domači zajci po 20 do 40 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Priganih je bilo: 16 konj, 13 bikov, 170 volov, 266 krav in 14 telet, skupaj 479 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu 26. sušca 1929 so bile sledeče: voli 1 kg žive teže od 5.75 do 8.50 Din, biki za klanje od 6 do 8 Din, krave od 3.50 do 8.50 Din, mlada živina od 6

do 8 Din. Prodalo se je: 313 komadov, od teh za izvoz v Italijo 41 komadov, v Avstrijo 46 komadov.

Gospodarska obvestila.

Podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva za Maribor in okolico priredi v nedeljo, dne 7. aprila t. l., ob 10. uri v dvorani oblastne vinarke in sadjarske šole v Mariboru predavanje o vzgoji vzpenjalk in cvetlic. Predava znani strokovnjak prof. ing. C. Jeglič. K obilni udeležbi vabi vse zanimance — odbor.

Predavanje o sadjereji se je vršilo dne 17. marca v Dobrni pri Celju, na katerem je govoril g. Konrad Pečovnik tudi o cepljenju, škropljenju, pomlajenju in drugem zelo poučno za naše sadjarje!

Poročilo Ljudske posojilnice v Celju. Dne 22. marca t. l. se je vršil občni zbor Ljudske posojilnice v Celju. Iz poročila posnamemo, da se je ta zavod v minulem letu prav krepko razvil in zelo lepo napredoval. Denarni promet je znašal Din 606,430.299.52. Število združnikov je narastlo od 3249 do 3979. Hranilne vloge na knjižice in v tekočem računu so znašale koncem leta D

Usoda tihotapskega parnika.

Kakor znano, je v Zedinjenih državah strogo prepovedan alkohol. Ladje, ki tihotapijo z alkoholom, ako jih zasačijo, neusmiljeno potopijo, posadko pa zaprejo. Kljub najstrožjim odredbam proti alkoholu cvete tihotapstvo po suhem in na morju. Angleška in Francija zaslužita zaradi ameriške alkoholne prepovedi težke milijone.

Parnik »Im—alone« je bila celih pet let najbolj podjetna in najbolj drzna tihotapska ladja, ki je preskrbovala hotele ameriških velemest z vsakojakimi opojnimi pijačami. Amerikanske oblasti so pošiljale cela brodovja proti omenjeni tihotapki, da bi jo izsledila kje na odprtem morju in jo potopila s topovskimi streli. »Im—aloni« se je skozi leta posrečilo, da je ušla preganjalcem in razprodala prepovedano blago za drago ceno na določene naslove.

Prebivlastvo ob Mehikanskem morskem zalivu je imenovalo parnik »ladjo duhov«, ker je umela, se nevidno prikriti. Doma je bila »Im—alone« v Angleškem Hondurasu in last bogatega tihotapca, ki je bil pred 10 leti še revež, a je danes večkratni dolarski milijonar.

»Im—alone« je bila zadnji parnik od celega brodovja, ki je bilo last tihotapca milijonarja. Nekateri parnike so mu potopili Amerikanci, druge je zamenjal s torpednimi čolni, ki so hitrejši za pobeg.

»Im—alona« je bila opremljena z močnim Diesel-motorjem, ki jo je gnal z izredno naglico. Imela je pripravo, ki je v par minutah zagnila parnik v meglo, da je bil neviden. Večkrat je prestal hude boje z ameriškimi preganjalci, ki so javili lansko jesen v svet, da se jim je posrečilo drzno tihotapko uničiti. Kmalu za tem poročilom se je zopet pojavila ob obali, kjer je alkohol prepovedan.

Posadki je poveljeval kapitan izredne telesne velikosti, pretkanosti in vsestranskih zmožnosti. Bil je seve bogataš in posestnik več palač po angleških velemestih.

V zadnjem času so parnik tako novodobno opremili, da se je lahko prelevil tekom par minut v neznaten ribiški čoln ali čoln za zabavo, koj za tem je bil bojna ladja z več topovi.

Amerikanske oblasti so razpisale milijonsko nagrado onim stražnim ladjam, katerim bi se posrečil potop tega tihotapskega drzneža.

Šele te dni se je posrečilo celemu ameriškemu brodovju, da je zasačilo »Im—alono« na odprtem morju. Vnela se je večurna kanonada, v kateri je tihotapka podlegla. Posadko so ujeli, jo zaprli in bo sojena po ameriškimi strogih postavah.

78,419.225.32 in so torej v letu 1928 narastle za Din 16,748.724.11. Stanje posojil koncem leta 1928 je bilo sledeče: hipotekna posojila Din 20,556.009.98, menična posojila Din 8,612.075.03 in posojila v tekočem računu Din 26,436.406, skupaj 55,604.491.71 Din. Povišek proti prejšnjemu letu Din 10,816.522.41. Razpoložljivega denarja je imel zavod ob koncu leta 1928, naloženega pri raznih denarnih zavodih, Din 20,116.752.70, znak velike likvidnosti zavoda. Rezervni zakladi so se zvišali koncem l. 1928 upoštevajoč tudi dobiček iz leta 1928 po Din 237.269.53, na Din 1,168.448.90. Iz zgoraj navedenih števil jasno razvidimo, da se zavod vsestransko lepo razvija in da uživa splošno največje zaupanje in simpatije. Priporočamo ga vsem najtopleje.

Nekaj o škropljenju sadnega drevja.

Najbolj nevarna in razširjena bolezen, ki napada nekatere sadne vrste, je škrlup ali krastavec. Napada liste in plode (sadeže), pa tudi mlad les. V ormoškem in ljutomerskem okraju pravijo, da je sadje vbito. Mnogi, ki čí-

tajo kake strokovne liste in ki se zanimajo za napredek kmetijstva, take bolezni že poznajo, a mnogi še razne bolezni pripisujejo vremenskim neprilikam ter trdijo, da je kultura vbita (poškodovana) od megle in dežja. V enem oziru imajo ti nevedneži skoraj prav, ker se glivične bolezni bolj širijo v deževnih letinah. — Jablan, ki je najbolj podvržena krastavcu, je brezdvomno zlata parmena (Wintergoldparmäne). Ta izvrstna sorta, ki je v vinorodnih krajih precej razširjena in ki jo vsak dobro pozna, je imenovani bolezni tako podvržena, da jo malokatera ugodna lega pred tem varuje, pa to tudi v sušni ugodni letini. — Leta 1921, ko še sem bil v službi pri vinogradih nemškega viteškega reda (križniškega reda) pri Sv. Miklavžu nad Ormožem, kjer so tudi obsežni sadovnjaki, da se lahko naredi čez 300 hl jabolčnika, je en del sadovnjaka, zasajenega z zlatimi parmenami, škrlup plodove tako uničil, da so ostali drobni ter se niti niso dali otrestiti. Škropiti pa se vsled pomanjkanja delavcev ni moglo. Kdor ima torej to drevo ter mu rado rodi (navadno je to drevo zelo rodovitno), a mu krastavec uničuje sad in listje, naj se le odloči za škropljenje, ker izgube za to ne bo trpel. Boljše je žrtvovati nekaj denarja za škropivo, kakor da mu bolezen uničuje leto za letom pridelek. Škropi se z modro galico, ravno tako pripravljeno kot za trto, le da se za prvo in drugo škropljenje lahko vzame močnejša raztopina (1½—2%). To delo se vrši prvič v prvi polovici aprila, predno je še popje razgnalo, drugič med cvetjem ali pa po cvetu, in tretjič, ko so že plodovi razviti (v juniju). Uporabne so za to delo navadne nahrbtnne škropilnice. Razume se, da se mora škropivec poslužiti za to pripravne lestve. Ako pa se tudi z lestvo ne doseže vrha, se lahko vzame razpršilnik (Zerstäuber) v stran in tanki curek potem nese visoko, ki pa se nazaj po vejah razpršuje. Poškropiti se mora seveda temeljito, drugače je delo brez uspeha. Sicer se dobijo za to primerne prevozne škropilnice, vendar pa za tistega, ki nima obsežnega sadovnjaka, ne kaže iste nabavljati. Pač pa bi kazalo, več sosedov naročiti skupno.

Sedaj, ko se oživljajo kmetijsko-nadaljevalne šole, bode tudi sadjarstvo prodrlo med širše kmetske sloje ter se bodo začeli za to važno panogo vse bolj zanimati. Kjer pa že životarijo sadjarske in vrtnarske podružnice, so se že nekateri lotili pridnejšega sadjarstva, ter ne škropijo samo z modro galico, ampak tudi z drugimi sredstvi proti raznim boleznim in škodljivcem. Prišel je nov čas, ko se sadje ne bo v prvi vrsti uporabljalo za jabolčnik, kakor se je to godilo dosedaj večjidel povsod, marveč se bo moralo gledati, da se kak najbolj gospodarsko izkoristi, spravi v denar, in zato bo treba nuditi boljše kakovost, kar pa se more le doseči z boljšim negovanjem ali boljše rečeno: z umnim sadjarstvom.

Vsled letošnje hude zime bodo morali trpele na pezebi kanadke, sevniške voščanke in druge bolj občutljive vrste ter bo taka drevesa treba najbrž po-

mladiti. Sicer nevarnost ni prehuda, ker je lansko leto les dobro dozorel. Kdor pa sadi novo drevje ter nima naj bolj ugodne lege in za to primerne zemlje, ali če nima veselja in dobre volje, da bi drevo tudi malo negoval — ga tuintam malo okopal, osnažil in pognojil — naj ne gleda preveč na fine sorte, ampak se naj zadovolji z bobovcem, renskim krivopeceljem in drugimi sortami, ki niso tako podvržene raznim boleznim. Kaj pomaga saditi imenitne vrste, ko pa pozneje nima dosti koristi! Ko so pred leti nekatere graščine obnovile svoje sadovnjake le z kanadkami, ananaskami, sevniškimi voščenkami, zlatimi parmenami, jih sedaj gledajo že bolj po strani, ali pa jih precepljajo, ali pa morda celo izmetujejo. Ananaska in londonski pepinek se skoraj izključno obneseta le v vrtnih nasadih, kjer se svet vedno obdeluje. Posamezne sorte zahtevajo tudi svoje lege, pripravnost zemlje, pa tudi od podnebja je mnogo odvisno, kar je že gotovo vsakemu znano. Kdor hoče saditi drevo, a mu stvar ni prav jasna, stori dobro, če se prej obrne na Sadjarsko in vrtnarsko društvo v Ljubljani, na domačega šolskega upravitelja, ali pa si preskrbi knjigo »Sadni izbor za Slovenijo«, katero je izdalo imenovano društvo.

Premisliti je še treba, da razne bolezni, pred vsem krastavec, lahko tudi napadajo manj važne sorte, ako jim zemlja in krajevne razmere za njih življenjski razvoj ne prijaajo, ali ako podnebni pojavi niso baš najbolj ugodni. Treba bo torej obrniti sadjarstvu malo več pozornosti ter se malo bolj objektivno oprijeti potrebnega negovanja, kamor spada tudi — škropljenje.

Val. Brumen.

Vsi posestniki gozdov in lesni trgovci, pozor! Kupim vsako množino jamskega lesa za rudokope ter tudi vsako množino tesanega lesa. Kdo ima jamski les in tesan les, naj pošlje svoje ponudbe na naslov: Korošec Dragotin, Šmartno ob Paki. 383

Maribor. Zdravnik gospod dr. Alfonz Wankmüller je začel ordinirati v hiši Spodnještaj. Ljudske posojilnice na voglu Gosposke ulice in Ulice 10. oktobra. Novi zdravnik je že več let zdravnik mestne občine in je med ljudstvom radi svoje ljudomilosti in postrežljivosti zelo priljubljen. Ordinira pa v omenjeni hiši v I. nadstropju. — Frančiškansko ulico bodo razširili na ta način, da bodo visoki rob ob Tavčarjevi vili in ob hiši nekdanjega mesarja Černeta zraven Narodnega doma odstranili gospodarji sami. Na tem mestu od Tattenbachove ulice do mestnega električnega podjetja bodo napravili lep trotoar. — Trgovec gospod Roman Pelikan bo skupno z gg. Liningerjem in Scherbaumom zgradil na dvorišču in ob Frančiškanski ter Wildenrainerjevi ulici velike moderne autogaraže. Cementni tovarnar Rogač se mora od tu odseliti, ker je omenjena družba kupila to hišo in veliko dvorišče. — Na Tezmem vendar le nameravajo ustanoviti postajališče za zrakoplove za črto Dunaj—Zagreb in Dunaj—Trst. — Mariborski lovci se boje, da bi divjačina v naših krajih ne izumrla. Naročili so si iz Vojvodine večje število

jerebic in fazanov ter so jih nastavili v loviščih v mariborski okolici. Ali bodo tudi zajčice in lisice naročili? — Cesta iz Maribora proti Hočam je v zelo slabem stanju. Ako se voziš z mestnim autoomnibusom, te trese tako, da bi se lahko čreva zgubil. Prodca pa leži ob straneh cele kupe. — V zadnji številki »Slov. Gospodarja« je pomotoma izostal inserat trgovca s špecerijo in semenjem gospoda Weisa, lastnika prejšnje Hartingerjeve trgovine na Aleksandrovi cesti. Gospod Weis je daroval za naše naročnike tudi lepo nagrado, ki je bila dne 24. marca izžrebana. Priporočamo našim naročnikom to trgovino in s tem popravljamo neljubo pomoto, ker je zadnjič izostal inserat.

Marenberg. Naš lepi trg se probuja iz dolgega verskega spanja. Na dan sv. Jožefa so imeli možje in fantje skupno sv. obhajilo, na cvetni petek žene in matere, na Marijin praznik pa dekleta. Toliko ljudstva še pri nas ni sprejelo sv. zakramentov kot letos.

Sv. Barbara v Slov. gor. Na praznik sv. Jožefa smo spremili na zadnji poti Ivana Domitarja, posestnika, občinskega odbornika, načelnika cerkveno-konkurenčnega odbora, odbornika bralnega društva itd. iz Spodnje Korene. Rajni je bil veren katoliški mož, izobražen, plemenit in dobrega zlatega srca ter neizmerno delaven. Bil je 28 let član bralnega društva, dolgoletni voditelj predvojne Mladeniške zveze in odlični narodni borec. Zvest naročnik naših katoliških listov, pred vsem »Slovenskega Gospodarja«. Ni bil naš Ivan le samo vnet prosvetni delavec, temveč se je udeleževal tudi z naprednim kmetijstvom in sadjarstvom na svojem posestvu. Bil je vedno neomahljiv katoliški mož, trden kot skala. Zato ni čuda, da ga je spremljalo na pogrebu obilo prijateljev in občinskih odbornikov s 3 župani na čelu, žandarmerija, učiteljstvo ter člani naših društev in obilo ljudstva z domače in sosednih župnij. Ob grobu mu je govoril domači gospod župnik Potočnik in se poslovil v imenu organizacij od njega. Pevski zbor je zapel pri hiši žalosti in na mirodvoru ginja žalostinke. Bil si še v nedeljo, dne 17. marca pri sv. maši, a čez par ur te je poklical vsemogočni tja, kjer ni trpljenja in solz. Dragi Ivan, spavaj sladko, tvoj duh pa naj živi med nami in nas bodri k po tebi začrtanem delu. Spominjali se te bodo v molitvi, ti pa prosi tam gori za razširitev katoliške slovenske misli! Teško prizadeti rodbini pa naše najglobokejše sožalje! — In zopet so se oglasili zvonovi in naznanili novo žalost. Zapuстила je to solzno dolino nad vse pridna skrbna mlada žena in kmetica Alojzija Stuber iz Spodnje Korene, soproga našega odličnega sobojevnika. Rajna zapuščala pet malih neprekrbljenih otročičev in globoko žalujočega moža. Bojimo se prav resno, da ne bo kruta morilka odšla iz Spodnje Korene. Na sedmimi so nabrali pogrebci 120 Din za Dijaško kuhinjo.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naša mladina se prav pridno izobrazuje. Dekliškega tečaja pri Sv. Lenartu se je od nas udeležilo 28 deklet. Predavanja so bila zelo poučna. Dekleta od Sv. Lenarta, Sv. Ruperta, Sv. Trojice in Sv. Antona so izjavila, da si v kratkem ustanovijo Dekliško zvezo. Dekleta, le izpolnite svojo obljubo! — Naši mladeniči so se v kljub hudi zimi v častnem številu udeležili duhovnih vaj od 7. do 10. februarja t.l. Premišljevanja vseučiliškega profesorja dr. Greg. Rožmana so bila zelo prikupna in v srce segajoča. — Dne 17. in 18. februarja smo imeli tukaj kmetijski tečaj, ki ga je oskrbela kmetijska podružnica. Gospoda inž. Mežan in Oblak sta nam govorila zelo prepričevalno. Želimo ju še večkrat slišati pri nas. Prvi sad tečaja je, da je 10 posestnikov prosilo oblastni odbor za podporo pri napravi betoniranih gnojišč in gnojničnih jam. — Naša Mladeniška zveza je dne 17. marca, na svojem poučnem shodu združila 70 mladeničev v dvorani, ki so z zanimanjem sledili šaljivi igrici »Dva gluha« ter po-

slušali poučne govore treh govornikov. Isti dan se je zaključil s primernim slovesom naš tretji rekrutni tečaj pod vodstvom požrtvovalnega telovadnega učitelja E. Kocuvana. Udeleževalo se ga je 11 mladeničev. Veliko lepih naukov so prejeli naši rekrutje ob predavanjih, pa tudi na dan zaključka. Naj bi jih le nikdar ne pozabili! — Dne 11. marca smo pokopali pridnega krojača Jožefa Zemljiča z Ročice. Veliko ljudi ga je spremljalo na zadnji poti. Bil je vedno zvest naš somišljenik in v mlajših letih tudi agitator za našo slovensko stvar. Naj v miru počiva!

Gornja Radgona. V Orehovcih je umrl te dni ugledni posestnik Franc Lukovnjak. V spomin nanj so zbrali njegovi prijatelji na sedmini 50 Din za Dijaško kuhinjo v Mariboru. Vsem darovalcem najlepša zahvala!

Ptuj. V soboto, dne 16. marca, popoldne sem se vozil iz Maribora proti Ormožu. V istem vozu se je vozila ena ženska, katera je v Ptuj izstopila. S svojimi paketi je vzela tudi moj paket. Kakor sem od drugih potnikov zvedel, je dotična oseba bila od Sv. Urbana pri Ptuj. Prosim, da naj odda moj paket z obleko v Ptuj gospodu Francu Makoter, uradniku pri progovni sekciji.

Veržej. Dekliška zveza priredi na belo nedeljo v Marijanišču lepo igro »Večna mladost in večna lepota« in »Kaznovana nečimernost.«

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dolga in huda zima se goslovila od nas, ostale pa so vse zle posledice zime, to so pezele gorice, zamrznjen krompir itd. Tudi sadno drevje je pri mnogih posestnikih silno poškodovano, namreč od zajcev. So posestniki, ki jim je zajec oglodal 20, 30 in celo 50—100 dreves. Kako izgledajo drevesnice, o tem naj priča to-le: Nek drevesničar v Sovjaku je svojo drevesnico ogradil s 150 cm visoko ograjo, ki pa jo je zajec preskočil in mu uničil več sto drevesc. Škoda, storjena po zajcih v naši fari, je naravnost ogromna, saj je uničenega mnogo tisoč najlepšega drevja. Merodajni gospodje naj vsaj letos uvidijo, da je že res skrajni čas, da se zajčji škodljivci iztrebi in uniči. Saj menda našega sadnega drevja ne gojimo zajcem v hrano! — Nekemu posestniku na Stari gori se je vsled zime udril zidan obok nad kuhinjo in je gospodinja komaj ušla iz kuhinje. Tudi novo mežnarjevo gospodarsko poslopje je razpokano in bodo prednji del morali podreti in znova pozidati, ker je zima plitve temelje vzdignila in zidovje razmajala. — Društveno delo pa je vkljub zimi sijajno uspevalo. Knjižnica bralnega društva si je nabavila večjo množino novih dobrih knjig. Izposodilo se je lansko leto nad 4 tisoč knjig, letos bo pa številno večje, ker se krog čitateljev vedno bolj širi. Da društvo zadobi potrebna gnotna sredstva, bo priredilo na Jurjevo nedeljo veliko tombolo z velikimi dobitki, na katero že zdaj vabimo mlado in staro od blizu in daleč!

Špitalič pri Konjicah. V petek, dne 15. marca, zvečer so zvonovi oznanili pretresljivo poročilo, da je spoštovani posestnik iz Kraberga gospod Vinko Pivec, po domače Vedelak, umrl. Po vsej župniji je ta vest odprla rano žalosti. Rajni Vedelak je bil blag značaj, zvest do Boga, ljubi in blagi oče svojim otrokom, poleg pa tudi postrežljiv in dobrončen do sosedov in prijazen do vseh drugih. Zapustil je štiri otroke, kateri so vsi pridni delavci v katoliških organizacijah. Sin Vinko je duhovnik, sedaj kot kaplan pri Veliki Nedelji. Pogreb je bil veličasten. Spremljalo ga je sedem gospodov duhovnikov na zadnji poti. Ob odprtem grobu je domači gospod župnik Goričan predstavil v jedrnatih in srca odkritih besedah pokojnikovo življenje. Pevski zbor je zapel žalostinko množico navzočih se je pripognila po grudi zemlje in se spoštljivo ločila od blagega Vedelaka z gorečo željo, naj mu ljubi Bog prižge luč večnega življenja. Izgubila je spoštovana Vedelakova obitelj že pred 5 leti dobro mamico, sedaj še očeta, a bodite otroci potolaženi, gotovo že oba prosita v nebesih za vašo srečo. Tudi drugi žalujemo z vami!

Šmarje pri Jelšah. Dne 28. marca se je mudil celi dan pri nas gospod veliki župan Šaubah. Prišel je z vlakom ob devetih. Na postaji sta ga sprejela sreski poglavar gospod dr. Karlin in gerent okrajnega zastopa gospod Ivan Turk. Iz postaje se je odpeljal na sresko poglavarstvo, kjer mu je bilo predstavljeno uradništvo, potem pa je inšpiciral urade. Ob 11. uri je šel na županstvo trške občine, kjer so mu bili predstavljeni vsi župani šmarskega okrajnega zastopa in nekaj iz rogaškega in kozjanskega okraja. Gospod veliki župan je v krasno izbranih besedah pozdravil navzoče zastopnike občin, povdarjajoč veliko važnost dobre občinske uprave, ki mora doprinašati obilo sadov za občino in državo, zlasti kmetikemu ljudstvu, ki tvori pretežno večino naših občin in ki je steber cele države. Gerent okr. zastopa gospod Ivan Turk se je v toplih besedah zahvalil gospodu velikemu županu za obisk in bodrilne besede, naslovljene na zastopnike občin in ljudstvo, ter mu poročal o delovanju okrajnega zastopa, o gradbi ceste Zibika—Belo—Pristava in denarnih težkočah, s katerimi se mora okrajni zastop boriti, da zamore zboljševati ceste in podpirati kmetijstvo, zdravstvo in šolstvo. Ostali čas dopoldneva in cel popoldne je gospod veliki župan sprejemal posamezne zastopnike občin in druge osebe, ki so imeli do njega kako prošnjo ali pritožbo. Vsakemu je le z njemu prirojeno ljubeznivostjo odgovoril ali obljubil svojo pomoč. Ta obisk gospoda velikega župana ostane celemu šmarskemu srezu, posebno pa še Šmarčanom v trajnem spominu, zato se visokemu gostu vsi z dobro voljo, najpriskrnejše zahvaljujemo z vročo željo in upanjem, da ni bil ta obisk zadnji.

Pilštanj. Spremljali smo k zadnjemu počitku dne 14. marca nad vse dobro, zvesto hčerko Marijino Klarico Žuraj. Zapustila je svet v cvetoči dobi življenja, namreč v 27. letu. Njeno povsem pošteno delo ji je prineslo velik ugled, ki ga je uživala rajna daleč okrog. Njena globoka vera ji je bila velika opora v mnogih težkih življenjskih preizkušnjah, zlasti v njeni zadnji težki boleznini. Njena dobrosrčnost in njena nehlinjena prijaznost pa ji je naklonila mnogo prijateljev in prijateljic, ki jo bodo gotovo ohranili v trajnem spominu, kličeč ji: Na svidenje nad zvezdami!

Marija Gradec pri Laškem. Oblastni komisar ljubljanske oblasti dr. Natlačen je dovolil za popravo občinske ceste Rimske toplice—Sv. Miklavž nad Laškem podporo v znesku 5 tisoč Din. S tem se bo to občinsko cesto, ki se jo je pričelo graditi leta 1903, temeljito izboljšalo. Že lansko leto je občina Marija Gradec prejela od oblastnega odbora znesek 10.000 D za popravo občinskih cest, kateri znesek pa še ni ves porabljen. Pripomniti moramo, da ima občina Marija Gradec zelo veliko občinskih cest po strmih hribih in meji občina na severu na celjsko okolico in Svetino, a na jugu pa na Loko pri Zidanem mostu. Istotako trpijo v naši občini, kakor sploh v laškem okraju, ljudje na pomanjkanju dobre pitne vode. Dasiravno je v okraju mnogo studencev, vendar so mnogokje morali vaščani malone skozi celo leto voziti vodo, kar je za zdravje ljudstva in za uspešno živinorejo, ki je v našem okraju glavna kmetijska panoga, bila in je še velika ovira. V zadnjem času se je od strani posameznikov kakor tudi od strani raznih samouprav začelo pridno delati na izboljšanje v tem oziru, za vasi Stopce in Dol pri Sv. Miklavžu je stvar že v teku. V Stopci je vodovod že zgrajen in je oblastni komisar dovolil podporo v znesku 3500 Din, a za vas Dol 7000 Din. Ker je začelo poslovati tudi zdravstveno okrožje, bo tudi od te strani se preskrba ljudstva z dobro pitno vodo podpirala. Pridejo pa v najkrajšem času na vrsto druge vasi, ki imajo že vložene prošnje. Seveda najpoprej tiste, kjer je večje število prebivalstva. Ako bi oblastna skupščina v teku dveletnega delovanja ne bi ničesar drugega storila kot to, je že opravičila svoj obstoj.

Ko je poljski kralj Jan Sobieski, pogumni rešitelj Dunaja (1683) ležal na smrtni postelji, so mu prigovarjali, naj napravi oporoko. Smeje je odvrnil umirajoči: »Večkrat me niste poslušali, ko sem bil kralj; kako si naj predstavljam, da se boste ravnali po mojih besedah, ko bom mrtev.«

Ko so prišli leta 1866 pruski huzarji v neko češko vas, se je obnašal eden od njih posebno pogumno. Odpasal je sabljo in jo vrgel na mizo, rekoč: »Tu sem sedaj jaz gospod!« Po teh besedah je kmet odšel. Čez nekaj časa se je vrnil z gnojnimi vilami in jih položil poleg sablje na mizo. »Kaj se drznete!« je kričal Prus. — »No, če že hočete vi rezati s tako velikim nožem, morate imeti tudi primerne vilice«, je mirno odgovoril kmet.

Nekdo je vprašal starejšega zdravnika, kakšna je razlika med življensko in smrtno nevarnostjo. Zdravnik je odgovoril: »Če kdo težko zboli, je v življenski nevarnosti; če pa pokličejo zdravnika, ki je še k nesreči doma in pride, je bolnik v smrtni nevarnosti.«

Zdravnik je obiskal bolnega kmeta, kateremu je predpisal pred tremi dnevi pijavke. »No, kako je vašemu možu?« je vprašal kmetico. »Tako, tako! Toda s temi pijavkami sem imela velik križ. Tri je še tako nekako srečno pogoltnil, ostale sem mu morala pa ocvreti.«

Pri trčenju vlakov je bilo mnogo ljudi ubitih, med smrtnimi žrtvami je bil tudi sluga bogatega Angleža. Bogataš je sedel v vagonu I. razreda in mirno pušil cigaro. K njegovemu oknu je pristopil sprevodnik in ga nagovoril ves bled: »Gospod, zgodila se je strašna nesreča. Trije vozovi so razbiti, pet oseb je mrtvih. Med njimi je tudi vaš sluga. Raztrgalo ga je na šest kosov. Kaj naj storimo z njim, gospod?« — »Prinesite mi tisti kos mojega sluge, kjer je ključ mojega kovčka«, je mirno odvrnil Anglež.

Zločinec, peljan na vislice, je vprašal, kateri dan je. Ko so mu povedali, da je pondeljek, je vzdihnil: »No, ta teden prične slabo.«

V majhni hrbevski občini so merili novo občinsko cesto. Prišel je zemljemerec, izmeril cesto in jo zaznamoval s količki. Ko je bilo delo končano, je šel k županu in mu rekel: »Zdaj vas lepo prosim, pazite, da ne bodo čez nedeljo pokradli količkov!« V pondeljek se je zemljemerec vrnil in glej, količkov nikjer. Župan jih je shranil v občinski hiši, da bi jih kdo ne ukradel.

V Krakovu je prišel Rus k židom, držal v roki rubelj in rekel: »Kedo mi je posodil ta rubelj?« — Neki žid, ki ni bil posebno oprezen, je vzkliznil: »Jaz!« — »Dobro«, je odvrnil Rus. »Tu imate svoj rubelj in mi vrnite cekin, ki sem ga zastavil pri vas!« — Židu niso pomagali izgovori; vlekli so ga k sodniku in ker je med pričami priznal, da je Rusu posodil rubelj, je moral plačati cekin, papiрати rubelj je pa lahko pridržal.

»Delta«, zadruga za izdelovanje perila, r. z. z o. z. v Pluju, naznanja vsem svojim odjemalcem, da ni več v hiši pri rotovžu, temveč se je preselila v lastno hišo na Ljutomerski cesti št. 18, zraven hiše čč. gg. kapucinov pri Ožbaldovi cerkvi, in prosi, da jo obiščejo v njeni hnovih prostorih, kjer se dobijo vse vrste srajc, robače in gače po meri po najnižji ceni. Stranke, katere se še niso posluževale našega perila, se vabijo, da se prepričajo o dobri izdelavi, v prvi vrsti pa o nizkih cenah. Posetite nas! 346

Preklič. Podpisana prekličem, kar sem eresničnega govorila zoper nadučitelja v Kapeli in se zahvaljujem, da je bila vložena tožba poravnana. Jurjovič Marija. 376

Graščina na Pragerskem išče kravarja in dva offerja s tremi delavnimi močmi. Interesentje se naj javijo pri oskrbništvu graščine na Pragerskem. 369

Frata z dežele, močnega za vsa dela, sprejme takoj: Martin Perc, Celje, Zavodna. 372

La gonilne jermene

za mline, žage in tovarne v vsaki širini dobavljiva in ima v zalogi po najnižji dnevni ceni Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova cesta 13. 102

Lepo posestvo, 18 oralov, v bližini Maribora, se proda. Naslov v upravi lista. 375

Vabilo

k

57. rednemu občnemu zboru

OKRAJNE POSOJILNICE V LJUTOMERU, r. z.

z n. z., ki se vrši v **nedeljo, dne 14. aprila 1929, ob**

7. uri v Okrajni posojilnici po sledečem dnevnem redu:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1928.
3. Poročilo o izvršeni reviziji.
4. Volitve načelstva in nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
6. Slučajnosti.

V slučaju nesklepnosti prvega občnega zborra se vrši v smislu § 38 združnih pravil za pol ure pozneje drugi občni zbor z istim dnevnim redom, ki veljavno sklepa ob vsakem številu navzočih članov. 381

Načelstvo.

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Ves ta čas se tihi opazovalec v goščavi za vrbo ni genil. Šele ko je Krtov kožuh začel kopati, je počasi in skrajno previdno zlezal iz svojega skrivališča. Nobena kača, ki se bliža svojemu plenu, nobena roparica bi se ne mogla plaziti bolj neslišno, mehki mah je udušil vsak šum njegovih previdnih kretenj.

Prilezel je do vrbe in počenil za deblom.

Zločinca nista bila niti za trideset korakov oddaljena. Zatopljen v svoje delo sta malo pazila na okolico. Šele ko je oni za vrbo prijel za pištolo in napel petelina, je Zajčji gobec pozorno dvignil glavo in hotel posvariti tovariša.

Pa glas mu je zamrl v ustih, dva strela sta počila, zločinca, osvetljena od luči, sta bila le predober cilj za nezmotljivo kroglo hladnokrvnega, vajenega strelca.

Smrtna tihota je legla na temni gozd in na kraj, kjer si je maščevanje poiskalo zadoščenje

Jajca za valjenje od kokoši starostajerske pasme (klopna gnezda), komad po 3 Din, skupno z zavoji na prodaj: Twickelovo oskrbništvu, Maribor, Krčevina. 382

Posestvo z hišo in gospodarskim poslopjem, dve njivi, velik vinograd s cepljeno trto, velik gozd, travnik ter sadonosnik, ležeče 20 minut od postaje, blizu bele ceste, eventualno z živim in mrtvim inventarjem se proda za 40.000 Din. Več se izve pri g. Kračunu v Poljčanah. 368

Majer s 4-5 delavskimi močmi, ki zna tudi nemško, se sprejme takoj na moje posestvo: Kršnica, Podigrac, Sv. Ilj, Lotz-Pachnerjev asednik, Maribor, Jurčičeva ulica 5. 374

Oglašujte

v Slov. Gospodarju

Gospodarska zadruga v Celju, r. z. z o. z., sklicuje redni občni zbor na 12. aprila 1929, ob pol 7. uri zvečer v pisarni g. dr. Ogrizeka, odvetnika v Celju, z nastopnim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Sprememba pravil. 3. Volitev načelstva in nadzorstva. 4. Slučajnosti. Ako prvi občni zbor ne bi bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa ne glede na število navzočih članov. Načelstvo. 384

Bolniki čitajte!

Ravnokar je izšel en poučljiv spis. V njem se razpravlja o vzrokih, nastanku in zdravljenju živčnih bolezni.

Jaz pošljem vsakemu ta evangelij o zdravju popolnoma zastoj, ako piše na spodaj stoječi naslov.

Tisočera zahvalna pisma dokazujejo edino obstoječi uspeh neumornega vestnega preizkovalnega dela za dobrobit trpečega človeštva. Kdor spada k tej

veliki množini

živčno bolanih

kdo trpi na raztresenosti, tesnobnem čutu, slabem spominu, glavobolu, brezspančnosti, motenju prebave, preobčutljivosti, bolečinah v udih, na splošni ali deloma telesni slabosti ali na drugih neštetihi pojavih

mora mojo tolažilno

knjižico dobiti.

Kdor jo pozorno bere, bo dobil pomirjevalno prepričanje, da se najde navadna pot do zdravja in življenjskega veselja. Ne čakajte in pišite takoj še danes!

ERNST PASTERNAK, BERLIN S. O.
Michaelkirchplatz 13, Abt. 324.

za izdajstvo in kjer je roka pravice naglo in neizprosno kaznovala neštete zločine.

Mož, ki je izvršil delo pravice, je počakal, da je utihnil zadnji odmev strelav v globokem gozdu. Nato je djal prste v usta in zateglo, presunljivo zažvižgal, pa stopil izza vrbe. Majhne, suhljate, brezpomembne postave je bil, bledega obraza in brezbarvnih oči. V sivo je bilo oblečen in sivo kapo je imel potegneno globoko na čelo.

Stopil je k mrtvima zločincema, jima posvetil v obraz, se prepričal z večjo roko, da res ni več življenja v njunih truplih, in stopil k tretjemu.

Ležal je, kakor ga je sunil morilec v stran, z obrazom navzgor. Njegove oči so bile široko odprte in so bile še v smrti ponosne in samozavestne, obraz je bil miren in bled ko marmor, usta trdo zaprta, kot da bi še v smrti ne hotela izdati skrivnosti, katero so tako strogo čuvala v življenju. Poleg njega je ležala lesena noga, ki je tolikokrat varala policijskega komisarja in njegove ljudi.

Počasi in premišljeno se je mož v sivi obleki sklonil, pobral nogo in jo položil h kolenu. Pri slabi luči svetiljke je bilo videti, kot da ima mož res pohabljen nogo.

PASIJONSKI MOLLIVNIK,

primeren za posten čas, vezan 20 Din.

Naročite pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Pozor! Jajca, sveža dobra, ne predobna ku-
cev proti najboljši dnevni ceni in točnemu
plačilu. Oferirajte in pišite, ako osebno ni
mogoče priti. Dopoljajo in donesejo se jajca
konca tega meseca naprej vsak dan na dom
Maribor, v skladišče, Koroška cesta 128a,
celi dan, dopoldne pa se prejemajo na Ko-
roški cesti 10, blizu Glavnega trga, pri tvr-
dki Rantner, trgovina mešanega blaga. — S
spoštovanjem: Ivan Göttlich, veletrgovina
sadja in jajc, Maribor, Koroška cesta šte-
v. 126—128a. 336

Kovčki za potovanje,

torbice iz usnja, listnice, denarnice, gamaše,
nahrbtniki v veliki izbiri in po najnižji ceni
pri Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova ce-
sta 13. 193

Letos obhaja 35letnico svojega obstoja tvrdka
Fr. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. So-
lidno trgovino vsem toplo priporočamo za
nakup vseh potrebščin. Imenovana trgovina
kupi tudi jajca, maslo, puter ter vse polj-
ske pridelke in zamenjuje bučnice, solčni-
ce in bukevco (žir) za prvovrstno olje. 371

Kovaškega pomočnika (freiburša) sprejme ta-
koj kovač Lovrenčič, Biš, Sy. Bolfenk. 366

Močen, pošten in priden učenec, 15 let star, se
sprejme: pekarna Pisanec, Maribor, Koroška
cesta 11. 386

Sprejem učenca, kateri ima veselje do ko-
larske obrti. Hrana in stanovanje v hiši. Iv.
Simonič, kolar, Brestje, Ptuj. 370

Kolarskega pomočnika, dobro izurjenega, in
vajenca iščem. Vajenci z nekaj učne dobe
imajo prednost. Pismene ali ustmene po-
nudbe z navedbo plače je poslati na naslov:
Andrej Osterc, kolarski mojster v Veržeju,
p. Križevci pri Ljutomeru. 373

Samorodne trte za rudeče vino prodaja ko-
mad po 50 para: Franc Petek, Srnovci, Sv.
Tomaž pri Ormožu. 385

Denar naložite najboljše in najsigurnejše pri

Južnoštajerski hranilnici v Celju

pupilarno varni zavod

v lastni hiši Cankarjeva ulica št. 11, nasproti pošte

Ustanovljen leta 1889 od okrajev Gornji Grad, Sevnica, Smarje pri Jelšah,
Šošan in Vranks, kateri jamčijo za polno varnost vlog. Znatni rezervni zaklad.

Vsakovrstna posojila pod zelougodnimi pogoji. 255

Zopet prihajajo one

naše stare bolečine, kadar se vreme spre-
meni. Za ude, za glavo, za zobe, roke, noge,
za celo telo, pri revmatskih trganjih ter dru-
gače je Fellerjev Elsafluid ono že 23 let pre-
izkušeno zaščitno sredstvo, pravi blagodar v
hiši. Upotrebi se na zunaj in znotraj. Dobiva
se povsod, poizkusna steklenica 6 Din, dvojna
9 Din. Ako ga nimajo, naročite po pošti vsaj
za 62 Din naravnost pri lekarnarju **Eugen V.
Feller, Stubica Donja, Elzatrj 341, Hrvatska.**
A za želodec: Elsa-kroglice 6 škatlic 12 Din.

Specialista :

krstna
oprema

L. Putan, Celje

Ustanovljeno leta 1898

Ako hočete biti z setvijo zadovoljni, potem kupujte

semena

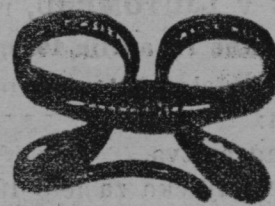
le v trgovini **ANTON FAZARING, CE-
LJE.** — V zalogi samo zanesljivo in
prvovrstno blago. 367

Prodasta se dva čevljarska stroja. Hove za 1
tisoč dinarjev. Elastic za popravilo 1500 Din
Naslov v upravi lista. 363

Prodajalec posnemalnikov

išče velika švedska tovarna v vsakem kraju
proti dobri plači. Naslove sprejema: »Tehna«
družba, Ljubljana, Mestni trg 25. 115

TOČNA IN SOLIDNA POSTREŽBA! Ustan. l. 1904.

KILNE PASE

trebušne obveze, proti vi-
sečemu trebuhu, potujočim
ledvicam in znižanju že-
lodca, gumijevе nogavice
in obveze na krčne žile.
121

Umetne noge in roke, korsete, bergle, podloge za
ploske noge, suspensorije in vse aparate proti teles-
nim poškodbam izdeluje staroznana tvrdka po zelo
nizkih cenah. 121

Franc Podgoršek naslednik FRANC BELA,
bandažist, **MARIBOR, Slovenska ulica 7.**

Pismena naročila se točno izvršujejo ter pošiljajo
po povzetju.

Trenutek pozneje je zasvetilo skozi gozd in
kričav glas je prekinil samotni molk gozda.

»Tri strele sem čul!« je vzkliknil gospod Le-
fèvre, ko je stopil na jaso in zagledal tajnega
detektiva.

»Da! Trikratno delo pravice!« je odgovoril
mož v sivi obleki in pokazal na trupla.

»Kaj —?! Človek z leseno ного —?!« je
vzkliknil komisar in v njegovem glasu se je
mešalo začudenje z grozo in z zadovoljstvom.
»Ste ga dobili —?«

»Da. Kje so vaši ljudje?«

»Pustil sem jih na ježni poti. Tako ste mi
naročili,« je zagodel komisar. Še ga je grabila
jeza in užaljenost, da mu je tisti dan tajni de-
tektiv dajal stroga in določna povelja, ne da bi
mu povedal, zakaj gre.

»Torej pojdite in pošljite šest mož z nosilni-
cami, da odnesejo trupla.«

»Torej ste vi —?« je plaho pravil komisar,
ki ni vedel ne kod ne kam vpričo tolike samo-
zavesti in odločnosti.

»Kaj druga sem mogel storiti?« mu je od-
govoril mož v sivi suknji, se sklonil ter snel
lasuljo in brado, ki sta pačili blede aristokra-
tični obraz gospoda St. Tropèze.

»Gospod — cesarski — prokurator —?!« je
hripavo kriknil Lefèvre. »Jaz — jaz — ne raz-
umem —! Vi — vi ste ga ustrelili —? On —? O
moj Bog!«

»Izdal je svoje tovariše, ti so ga ustrelili,
moj dobri Lefèvre!« je pravil mož v sivi suknji
mirno. »Njihov vodja je bil, niti njegovi tova-
riši niso vedeli za njegovo skrivnost. Kadar je
šel med nje in jih vodil na zločinska pota, si ni
samo našemil obraza z lasuljo in z razmrščeno
brado ter se oblekel v raztrgano delavsko oble-
ko. Ne, njegova zločinska duhovitost je iznašla
še več, — privezal si je leseno ного na zdravo
in medtem ko ste vi stikali po deželi za ropar-
jem z leseno ного, je ta sedel v svoji pisarni kot
mogočni, ugledni gospod St. Tropèze, cesarski
prokurator alençonski. Tule je njegova lesena
noga,« je pokazal, »in tule sta njegova tovariša,
ki sta se maščevala nad svojim izdajalskim
vodjem.«

»Ampak kako —,« je vzkliknil Lefèvre, ki
je bil še vedno ves iz sebe, »kako ste prišli na to,
kako —?«

»To vam lahko pozneje povem. Najprvo mo-
ramo odnesti trupla.

Ampak vedite,« je pridjal resnobno in slo-

Getzemani in Golgota,

premišljevanje za post. Mollivenik stane
vezan 30 Din. — Naročite si ga takoj v
TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Denar naložite najboljše in najvarnejše pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. d. z.

Ulica 10. oktobra

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog nad 55.000.000 dinarjev.

Vlagatelji ne plačajo od obresti **nobenega rentnega davka**
ter dobijo obresti izplačane v celoti brez kakega odtegljaja.

Zahvala.

Globoko potrti ob nenadni izgubi naše drage, srčno ljubljene žene, mamice, gospe

Ivanke Lilek roj. Serneec,

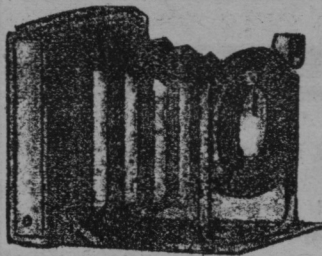
izrekamo pristrčno zahvalo vsem, ki so nas v teh težkih časih tolažili in nam lajšali veliko bol. Prav posebej se zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem za veliko spremstvo na zadnji poti naše drage Ivanke. Osobita zahvala naj bo izrečena čč. duhovščini: vlč. g. duh. sve. Evaldu Vračko za ganljivi govor v cerkvi, mil. g. kanoniku Čižeku iz Jarenine, vlč. g. župniku Kranerju in č. g. kaplanu Babšku, vsem pevcem in pevkam, nadalje vsem darovalcem krasnih vencev, županom in občinskim odborikom vseh okoliških občin, sosedom in prijateljem za spremstvo na žalostni zadnji poti ter vsem, ki so mi izrazili ustmeno ali pisмено svoje sožalje!

Prosim, ohranite mojo nepozabno Ivanko v spominu in se je spominjajte še v molitvah! Št. II j v Slov. gor., 24. marca 1929.

Zalujoči soprog Franjo Lilek z otroci.

„Smeh in jok — naših otrok“.

Berite knjigo »Iz otroških ust« L. del Din 8.50, II. del Din 13.—. Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

FOTO-SPORT

je eden najlepših športov, ampak samo takrat, ako imate dober aparat. Pišite takoj dopisnico na veletrgovino

STERMECKI
in zahtevajte ilustrovani cenik zastoj, v katerem najdete

aparate najboljše kvalitete iz svetovno znanih tovarn po sledečih cenah: kamar za poduk $4\frac{1}{2} \times 6$ cm 45 Din, finejši $6\frac{1}{2} \times 9$ cm 89 Din, žepna klip-kamera za filmatl $6\frac{1}{2} \times 9$ cm 171 Din, 9×12 cm 990 Din, Polynar optika 770 Din, Agfa 990 Din. V ceniku se nahajajo tudi vse foto potrebščine in kemikalije. Poučna knjižica zastoj.

Veletrgovina **R. STERMECKI, CELJE, št. 24, Slov.**
Kaj ne ugaja se zamenja ali vrne denar. Ilustrovani cenik z več tisoč slikami zastoj. 159

Za rejo slabotne in shušane živine ter okrepljenje breje in posebno mlade živine je potrebno in edino uspešno **TEŽAKOVO OLJE ZA ŽIVINO**, ki se dobi pri: **M. Težak-u, Zagreb, Gunduličeva ulica 13. 55**

Vzamem v najem gostilno na deželi. Ponudbe na upravo lista pod »Blizu postaje«.

vesno, »vse kar ste nocoj videl in slišali, vse mora ostati za večno vaša tajnost. Radi ugleda naše uprave, radi ugleda našega nanovo ustanovljenega cesarstva ne sme ne širša ne ožja javnost nikdar zvedeti o dvojni osebnosti gospoda St. Tropèze in ne o njegovih neštetih grehah. Zato sem s smrtjo zapečatil usta temale dvema, še preden sta mogla povedati, kaj sta videla, in razen vas in mene ni živega človeka, ki bi vedel za dvolično življenje gospoda St. Tropèze. Javnosti pa in njegovim služabnikom in vašim ljudem, ki bodo odnesli truplo iz gozda, tem pa povejte, da je padel ob moji strani — kot žrtev svoje dolžnosti, preoblečen v roparja, da bi laže izsledil njihovo skrivališče. Jaz o tem nikdar ne bom govoril, vi pa —.«

Mož v sivi obleki je obmolknil in celo skož temo gozda je čutil komisar grozečo, zapovedujočo silo njegovih brezbarvnih oči.

»Prisezite mi, gospod policijski komisar!« je pridjal tajni zaupnik notranjega ministra strogo in zapovedovalno.

Ves preplašen je komisar pokorno prisegel, da bo molčal. Strah ga je bilo pred tem človekom.

»Sedaj pa pojdite po svoje ljudi, gospod Le-fèvre!« je naročil mož v sivi obleki mirno.

Nem je komisar ubogal. Zdelo se mu je, da sanja in da se bo iz teh čisto neverjetnih in neresničnih sanj vsak hip zbudil. Da bi bil mož, ki ga je spoštoval in se ga bal, ki ga je spoštovalo vse mesto in vsa dežela, on da bi bil ena oseba s tistim zloglasnim, zločinskim vodjem, ki je nosil leseno nogo —?

Zagonetna, dvojna osebnost prokuratorjeva bi bila preveč še za duhovitejše ljudi, kaj šele za častivrednega policijskega komisarja!

Molče in zamišljen je pobral svetiljko ter se obrnil v goščavo, od koder je prišel.

Sam je stražil mož v sivi suknji pri mrtvih. Zamišljen je zrl na blede, aristokratični obraz moža, ki je lagal, ropal in moril, koval načrte in vodil roparsko družbo, tvegaval življenje in zagrešil neštete hudobije — zakaj, na kak namen, to bi naj ostala skrivnost za vedno.

Ali je hotel škodovati mladi Napoleonovi državi, on, strastni royalist in pristaš kraljevske stranke? Ali je bil le samo pohlep po denarju, ki ga je gnal iz zločina v zločin —? Kam je dajal denar, ki ga je jemal miroljubnim državljanom? Ali je z njim podpiral obupna

NA POLJANI — najboljša Meškova povest je zopet na razpolago. Vsakdo naj jo še lo zimo prebere! Stane Din 25, vezana Din 38. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarno varnem zavodu ki obstoja že 64 let

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Za hranil. vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. — Vse prejšnje rešuje brezplačno. 4

Jaz imam veliko izbiro.

Jaz našam od modnega blaga najnovjše in najlepše.

Jaz kupujem samo dobro blago na veliko, zato je poceni.

Jaz kupujem naravnost od tovarne.

Jaz imam stalne cer...

Jaz rabim denar.

Jaz prodajam poceni!

Franc Kolenič, trgovina, Apače.

Konjske opreme

od navadne do najtinejše, denže ponjave za konje in vozove, v vsaki velikosti nudi Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova 13. 194

Lisičje, kunine

dihurjeve, vevertije in druge zimske kože od divjačine kupuje po najvišjih cenah Ratej I, trgovec, Slov. Bistrica. 1465

Sprejme se učenka za strojno pletenje. Hrana in stanovanje v hiši. Drugi pogoji po dogovoru. B. Pušnik, izdelovanje pletenin, Vojnik.

Kilni pasovi (Bruchbänder)

tudi za najhujše kile, trebušne obveze proti vpadlem želodcu in različnim drugim boleznim, gumi nogavice za krčne žile, umešne noge i. t. d. i. t. d.

dobite dobrega lasnega izdelka pri **Ivan Fric**, bandažist in rokavičar Celje, za farno cerkvijo.

Zunajšna naročila se izvršujejo točno proti povzetju. 169

Apneni dušik	Nitroflaskal
Tomaževa žilindra	Kalijeva sol
Min. Superfosfat	Rožena moka
Razklejana kostna moka	Čilski soliter

se dobi po najnižjih cenah pri tvrdki Lovre Petovar, Ivanjkovci. 245

Karolinej prve vrste, katran (ter) in različno amerik. mineralno olje ponudi po najnižji ceni Avg. Žlahtič, Maribor, Grajski 1. 308

stremljenja royalistov, ki so hoteli vreči Napoleona in dvigniti na prestol Ludovika XVIII.? Ali pa ga je zapravljajal sam v razkošnem, razsipnem življenju —?

Mož v sivi suknji je molče razmišljajal o teh vprašanjih. Ostati so morala nerešena. Tako je zahtevala čast cesarskega uradništva, tako je zahteval ugled vlade in države.

Četa policistov je prispela na jaso. Tri nosilnice so za silo napravili iz mladih debel in iz vejevja. Spoštljivo so pokrili z vojaškim plaščem truplo gospoda cesarskega prokuratorja, ki je padel v izvrševanju svoje dolžnosti, v boju z zločinskimi roparji —.

8.

Drugo predpoldne sta se gospod prefekt Vimars in komisar Lefèvre pomenila radi pogreba gospoda St. Tropèze. In nato je komisar potrkal pri tajnem detektivu.

Po običajnih vsakdanjih besedah je takoj načel namen svojega obiska.

»Ampak — kako ste prišli stvari na sled? In še nekaj! Dolžni ste mi pojasnilo. Jaz sem policijski komisar in po vaši lastni izjavi ste ustrelili dva roparja. Roparja sta bila, zločincea. Ampak saj veste, naše postave ne dovoljujejo —.«

»Nisem vam dolžen nobenega pojasnila, moj dobri Lefèvre!« ga je prekinil mož v sivi suknji s svojim mirnim, enoličnim glasom. »Sami dobro veste! Lahko me izročite sodniku in obdolžite umora, ako hočete, toda odgovornost bodele sami nosili —!«

Komisar je hitel, da popravi neumnost, ki jo je zinil, in se je na vso moč opravičeval, češ da je mislil le šalo.

»Mislim sem le,« je pravil, »da bom laže zvedel, kako ste našli skrivnost gospoda St. Tropèze.«

»Čisto enostavno. Stopinjo za stopinjo sem zasledoval njegove zločine vse do vašega ponesrečenega napada na roparsko gnezdo. Tistikrat pri napaduna poštno kočijo sem ležal skrit in pozabljen v obcestnem jarku. Kočija se je odpeljala, roparji so odšli s svojim plenom.

Hmeljarstvo nese, a samo onemu, ki zna kmejariti in hmeljariti. Kupite zato knjigo **HMELJARSTVO!** Stane Din 50, vezana Din 60. Dobi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

3 darila in 33 nagrad

Dnevnik „SLOVENEK“ bo podaril tri darila, in sicer

prvo v znesku Din 6000.—

drugo v znesku Din 4000.—

tretje v znesku Din 2000.—

enemu izmed sledečih javnih namenov:

1. Sklad za našo univerzo.
2. Za slovenske slepce.
3. Slovenski misijovi na Kitajskem.
4. Glavna hiralnica v ljubljanski in mariborski oblasti.
5. Orlovski stadion.
6. Društvo „Zoo“ v Ljubljani.

Kdo izmed teh dobi gori navedena darila in katero izmed daril dobi, bodo določili naročniki „Slovenca“ z glasovanjem.

Glasovanje se prične 1. aprila in se zaključuje 1. junija t. l. ob 6. uri zvečer.

Za vse tiste, ki se bodo udeležili glasovanja, razpisuje „Slovenec“

33

krasnih nagrad

Prva nagrada je šestelektronski radijski aparat mamke Radione. Mišljen je aparat z žarnicami vred, dvojna antena, ena za normalne, druga za kratke valove, univerzalni anodni aparat Radione za priključitev na električno omrežje ter najfinejši angleški zvočnik Amplion RS 2. Tako opremljen radio je najsijajnejši, kar jih premore radijska tehnika. Kompletan aparat v naštetih opremi stane v prodajalni naše oddajne postaje, ki ga bo dobavila, **Din 16.280.—.**

Druga nagrada je kompletna oprava za spalnico v najmodernejši izdelavi od znane lesne trvdke „Javor“ v Logatcu. Vrednost Din 10.000.—.

Tretja nagrada je najfinejši šivalni stroj trvdke Ludvik Baraga v Ljubljani ali pa najmodernejši trier za čiščenje žita mamke Heid od Gospodarske zveze v Ljubljani. Vrednost Din 3500.—.

In končno **trideset nagrad**, ki obstoje v celoletni naročnini „Doma in sveta“ ali najnovejšega krasnega mesečnika „Ilustracija“ po izbiri.

Kdo ima pravico glasovanja?

Pravico do glasovanja in s tem pravico do žrebanja za bogate „Slovenčeve“ nagrade, kojih vrednost dosega svoto Din 32.780.—, ima prav vsakdo, le naročnik dnevnika „Slovenec“ mora biti, in sicer

dosedanji naročniki „Slovenca“ se morejo udeležiti glasovanja, če bodo na dan žrebanja t. i. 2. junija letos imeli plačano naročnino vsaj še za mesec junij. Za vsak mesec plačane naročnine od 1. januarja do 30. junija t. l. imajo po 50 glasov, za vsak nadaljnji mesec po 100 glasov. Tako more dobiti vsak dosedanji naročnik 900 glasov.

Novi naročniki imajo pravico do glasovanja, če so plačali naročnino vsaj za tri mesece. Za vsak mesec plačane naročnine imajo 100 glasov, tako da morejo imeti najmanj 300, največ pa 900 glasov. Novi naročniki, ki bodo poravnali tromesečno naročnino vsaj do 15. aprila, dobijo brezplačno ponatis dotedaj izišlega romana „Na pomoč“, ki sedaj izhaja v „Slovencu“, da bodo mogli z branjem nadaljevati.

Kako se glasuje?

1. Glasuje se lahko po glasovnici, ki bo večkrat natisnjena v „Slovencu“, „Domoljubu“, „Slovenskemu gospodarju“ in drugih listih. Glasovnica se izreže, nanjo se vapišejo številke glasovanja, natančen podpis naročnika, frankira se s 50 parami in se odda na pošto. Glasovati pa je mogoče tudi po navadni dopisnici ali v pismu.

2. Vsakdo lahko glasuje za več namenov, pri čemer število pripadajočih mu glasov razdeli po lastnem preudarku na različne določene ustanove.

3. Uspehi glasovanja se bodo s 1. majem začeli dnevno objavljati v „Slovencu“.

4. Žrebanje se bo vršilo pred tričlansko komisija v nedeljo, dne 2. junija 1929, tako da prvi izžrebanec dobi prvo nagrado, drugi drugo itd., dokler niso izžerpane vse nagrade.

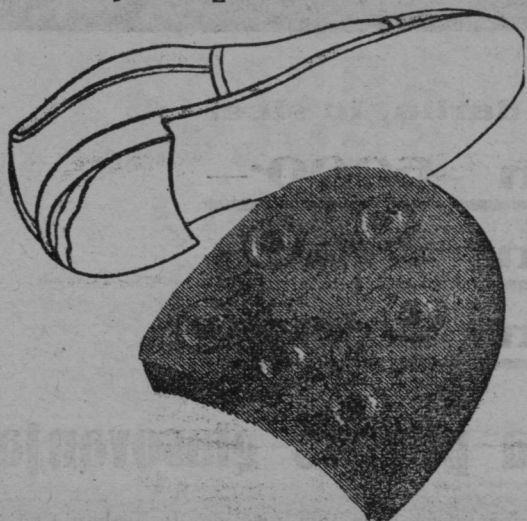
Kaj sedaj!

Ako si že naročnik dnevnika „Slovenec“ poskrbi, da pravočasno poravnaj naročnino ter čimprej oddaj svojo glasovnico.

Ako pa še nisi naročen na ta najboljši slovenski dnevnik sporoči svoj naslov po dopisnici **Upravi „Slovenca“ Ljubljana, Jugoslovanska tiskarna** ter pripiši: Glasujem za . . . . . Ker sem nov naročnik, prosim, da mi takoj pošljete položnico. Po položnici nakaži potem vsaj trimesečno naročnino v znesku Din 75.—. S tem si izpolnil vse pogoje za žrebanje ter lahko v prijetnem upanju na dragoceno nagrado pričakuješ izida žrebanja, ki bo objavljeno 3. junija t. l.

Odločite sami pri naslednjem popravku čevljev!

Ne usnjate pete

ampak samo PALMA pete!

Razlogi: Stednje in zdravje
To je razum in napredek!

324

Velik promet - majhen dobiček!

O tem Vas prepričajo moje cene, ker lahko dobite že za 320 Din fine štofaste moške obleke in že za 135 Din lepe štofaste obleke za dečke. Pravtām se dobē tudi najrazličnejši štofi za moške in ženske obleke po izredno nizkih cenah. Na izbiro je tudi več sto drugih predmetov! Vse po najnižjih cenah!

Za obilen nakup se priporoča trvdka

IVAN MASTNAK, CELJE

Kralja Petra cesta št. 15

322

KUPIM KOSTI

ščetine, staro železo in vse deželne pridelke. Najceneje kupite: manufakturno, špecerijsko blago, vsakovrstno železnino, pluge, »Alfe« itd. pri trvdki

KAROL SIMA, POLJČANE.

FRAN STRUPL, Celje

Vam priporoča svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetiljk, ogledal, raznovrstnih šip, lepih okvirov itd. — Prevzema vsakršna steklarska dela. — Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Na drobno in na debelo.

2

Na drobno in na debelo.

Velika izbira kamgarna, poplina, svilo že od

20 Din

naprej se dobi

pri 108

I. TRPIN - u

Maribor, Glavni trg 17

Vsakdo najde nekaj!

Koliko bi muke, časa in jeze prihranili, kadar bi znali, kako malo denarja je potrebno, da si nabavite dosti tega, kar Vam vsaki dan nešteto-krat donāša koristi in veselje. Vsaki dan nastanejo

Novi čudežni izumi

vsakovrstnih predmetov za dnevno uporabo. Treba, da samo enkrat prelistate veliki ilustrovani sijajni cenik svetovne otpremne trvdke

H. Suttner, Ljubljana

št. 992

Čudili se bodete, koliko je stvari, katere potrebujete tudi Vi, pa jih še ne poznate. Povrh tega Vam nudi ta cenik velikansko izbiro oblačilnih, hišnih ter oaletnih predmetov, kar tu- di potrebčin za vsako priliko.

Cenik dobite brezplačno

ako še danes pošljete Vaš točni naslov na trvdko H. Suttner.

Umetno gnojilo tomaževa žlindra 20% fosf. p. kalijeva sol 40/42% kajnit

se dobi v vsaki množini in po najnižji ceni pri

August Žlahtič, Maribor

Grajski trg 1

307

Telefon 66

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri Ljudski posojilnici v Celju

registrovani zadrugi z neomejeno zavezo

v lastni hiši, Cankarjeva ulica št. 4 poleg davkarije

Stanje hranilnih vlog nad 70.000.000 Din. — Posojila na vknjižbo, poroštvo ter zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 3000 članov-posesnikov z vsem svojim premoženjem.

Posojilnica je kot kmetska zadruga prosta rentnega davka.